Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1921-09-08

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 7 6 0

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10114

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 15
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ') ΑΡ. 125 (760).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1921.

ΗΜΕΙΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΗΜΕΙΣ Η ΝΙΚΗ!

Ἡ φοβερὰ Ἑλληνοτουρκικὴ σύρραξις ἐξακολουθεῖ εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ πολεμικοῦ μένους σφοδροτάτου καὶ ἐκ τῶν δύο ἀντιπάλων στρατιῶν, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας εἰδήσεις ἀμφισβητοῦσι λυσσωδῶς ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην τὸ ἐπίμαχον ἔδαφος σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν. Αἱ Ἑλληνικαὶ φάλαγγες ἀκάθεκτοι ὁρμῶσαι πρὸς τὴν Ἄγκυραν καταλαμβάνουσι τὰ ὀχυρὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο, τὸ Γιαπὰν-Χαμάμ, τὸ Κιζίλ-κιοῖ, τὸ Σιπαχὶ-Ὀγλοῦ καὶ πρὸ πάντων τὸ ὄρος Κιλλὲ ἀπὸ τοῦ ὁποίου διὰ προβλάσεως τοῦ ἀριστεροῦ μας ἀπειλεῖται δι' ὑπερφαλαγγίσεως ἡ πλαγιοφυλακὴ τοῦ ἀριστεροῦ τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν παραδίδει εὐκόλως τὰς θέσεις του ὑπερασπίζων αὐτὰς μετὰ κρατερότητος οἰκείας εἰς τοὺς Τούρκους καὶ ἐπιδειχθείσης πάντοτε ἀπὸ τῶν πολέμων πρὸς τὴν Βυζαντ. Αὐτοκρατορίαν μέχρι τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ καὶ τελευταῖον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Τουρκισμὸς ἀνελήφθη πλέον ὅτι ἡ γιγαντιαία αὐτὴ πάλη πρὸς τὸν Ἑλληνισμὸν σημαίνει δι' αὐτὸν τὴν ἐπιθανάτιον ἀγωνίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν διὰ τῶν τελευταίων σπασμωδικῶν κινήσεων νομίζει ὅτι θαλλαγῇ.

Ὅτι δὲ ὁ Κεμὰλ ἔχει πλήρη συναίσθησιν τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως καταφαίνεται ἐκ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς του πρὸς τὰ στρατεύματά του κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου: **«Αἱ γραμμαὶ αὗται ἀποτελοῦν ὁλόκληρον τὴν Τουρκίαν. Πέραν αὐτῶν δὲν ὑπάρχει Πατρίς. Ἀποστηρίξατέ τας μέχρι θανάτου».**

Καὶ ἠγωνίσθησαν ταῦτα ὁμολογουμένως κατὰ τρόπον ἐκ τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι κατενόησαν τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ των, ἀλλ' αἱ θύελλαι τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπιθέσεών μας θὰ ἔπεισαν ἤδη αὐτοὺς ὅτι τελικῶς δὲν θὰ ἐξέλθωσι τῆς πάλης παρὰ ἡττημένοι μέχρι συντριβῆς διὰ νὰ διαπιστωθῇ μίαν ἀκόμη φορὰν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ σφριγῶντος καὶ ἀκμαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐπὶ τοῦ μαραινομένου καὶ φθισιῶντος Τουρκισμοῦ.

Εὑρισκόμεθα λοιπὸν πρὸ δύο ἀντιρρόπων δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἔρχονται εἰς μοιραίαν, ἀναπόφευκτον καὶ φρικώδη σύγκρουσιν, τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰδεώδους ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Τουρκικοῦ φανατισμοῦ ἀφ' ἑτέρου. Πρόκειται πράγματι περὶ δύο δυνάμεων ἰσχυροτάτων, αἱ ὁποῖαι ἐνέχουσι τρομερὰν ποσότητα ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ καὶ αἱ δύο οὕτως ὥστε τἀποτελέσματα τῆς συγκρούσεως νὰ εἶνε δυσάρεστα καὶ διὰ τοὺς δύο εἰς διάφορον μόνον βαθμόν.

Τὸ ζήτημα ὅμως εἶνε ποία ἐκ τῶν δύο συγκρουομένων δυνάμεων θὰ δυνηθῇ νὰ περισωθῇ ἔστω καὶ μὲ ἀπώλειαν μεγάλην καὶ ἐξακολουθήσῃ τὴν φορὰν πρὸς τὴν ὁποίαν ἀρχικῶς διευθύνετο. Περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία διότι ὁσονδήποτε ἰσχυρὰ δύναμις καὶ ἂν εἶνε ὁ φανατισμὸς ἐξωθῶν τοὺς κατεχομένους ὑπ' αὐτοῦ καὶ πρὸς τοὺς μεγίστους κινδύνους καὶ ἐμβάλλων μαχητικότητα θαυμαστὴν πολλάκις, εἶνε πάντοτε δύναμις ἄλογος καὶ τυφλὴ ἡ ὁποία εἶνε ἀδύνατον νἀντισταθῇ μέχρι τέλους ὅταν ἔχῃ ἀντιμέτωπον ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς ἰδανισμόν, ὁποῖος εἶνε ὁ Ἑλληνικός. Καὶ τοῦτο διότι εἶνε μέν, ἐπαναλαμβάνομεν, μεγάλη ἡ δύναμις τοῦ φανατισμοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος δὲν στηρίζεται ἐπὶ σαφῶν ἠθικῶν λόγων καὶ εἶνε μία σκοτεινὴ ψυχικὴ κατάστασις, ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀπαιδεύτους ἔξωθεν ὑπὸ ἐπικινδύνων καὶ γοητευτικῶν ὑποθολέων ἐκμεταλλευομένων τὴν ἁπλότητα τῶν ὀργάνων των παρατείνεται ἐφόσον δὲν προσβάλλεται ἰσχυρῶς· ὅταν ὅμως δεχθῇ κτύπημα πράγματι κλονιστικὸν καὶ θανάσιμον ἡ μοιρολατρεία καταλαμβάνει τὴν θέσιν του ὁριστικῶς.

Ἐνῷ τὸ ἰδεῶδες εἶνε ἰσχυρὰ προσήλωσις εἰς μίαν ἰδέαν, ἡ ὁποία χαράσσεται βαθύτατα εἰς τὴν ψυχὴν μετὰ τῆς συνειδήσεως τοῦ περιεχομένου της καὶ τῆς μεγάλης ἀξίας της διὰ τὴν εὐγενικὴν ἀνθρωπίνην ζωήν, ἀθλίαν ἄλλως πράγματι καὶ ἀκατανόητον ἐντελῶς δι' ὅσους δὲν θέλουν νὰ σύρωνται ἁπλῶς ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὀργανισμοὶ ὑλικοὶ καὶ ἄψυχοι. Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον ἀκριβῶς τὸ ἰδεῶδες ὁσονδήποτε καὶ ἂν καταπολεμηθῇ, ὁσαδήποτε πλήγματα καὶ ἂν δεχθῇ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βίας διατηρεῖ πάντοτε εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τὴν ζωτικότητά του πλήρη καὶ ἀκεραίαν καὶ ἀναμένει μόνον τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν πραγματοποίησίν του. Ἡ διὰ μέσου τῶν αἰώνων πολύμορφος Τυραννία θὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν ἀνίκητον καὶ ἀπαράμιλλον δύναμίν του ὑπὸ τὰ πλήγματα τῆς ὁποίας εὗρε τόσας φορὰς οἰκτρὸν τὸν θάνατον.

Καὶ τὸ Πανελλήνιον ὁμοίως ἰδεῶδες πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ὅσον οὐδεὶς ἄλλος λαὸς ἐλατρεύσαμεν, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ κατισχύσῃ τῆς ἄλλως ἰσχυρᾶς δυνάμεως τοῦ Τουρκικοῦ φανατισμοῦ ὑπὸ τοῦ ὁποίου τόσα ἐπὶ αἰῶνας ἐδεινοπαθήσαμεν καὶ τόσα ἀπερίγραπτα μαρτύρια ὑπέστημεν. Δύναται ὁ Κεμὰλ νὰ ἐπιστρατεύῃ τὰς ἐφεδρείας τοῦ Βαρβαρισμοῦ ὅσον θέλει καὶ μέχρι ἐξαντλήσεως μεταφέρων μεραρχίας καὶ ἀπὸ τοῦ Καυκάσου καὶ ἀπὸ τοῦ συμμάχου Ἀφγανιστὰν καὶ ἀπὸ τοῦ Μουσουλμανισμοῦ τὰ πέρατα· καὶ δύναται νὰ ἐμπνεῦσῃ μανιώδη φανατισμὸν εἰς τὰ ἄγρια στίφη του. Μάταιαι αἱ προσπάθειαί του, οἰκτροὶ οἱ κόποι του, μηδὲν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀγώνων του. Ἡ ἐπιβλητικὴ καὶ σεμνὴ τῆς Ἱστορίας φωνὴ συνοδευομένη ἀπὸ τοὺς βαρεῖς τῆς Ἠθικῆς τόνους δοντεῖ τὸν ἀέρα μὲ γλυκυτάτην διακήρυξιν—γλυκυτάτην παρηγορίαν—ὅτι διὰ τοὺς εὐθαρσεῖς τῆς Ἐλευθερίας προμάχους εἶνε πάντοτε ἀσφαλὴς καὶ βέβαιος ὁ θρίαμβος, ὅτι τὸ Πνεῦμα νικᾷ τὴν Ὕλην, ὅτι ὁ πολιτισμὸς καταβάλλει τελικῶς τὴν Βαρβαρότητα. **Καὶ εἴμεθα ἡμεῖς τῆς Ἐλευθερίας οἱ παλαιοὶ ἀγωνισταί, ἡμεῖς τὸ ἀθάνατον Πνεῦμα, ἡμεῖς ὁ περιευμενητος Πολιτισμός. Καὶ ἑπομένως ἡμεῖς ἡ Νίκη!**

Ὁ Ἐπιτελάρχης τῆς Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας κ. ΠΑΛΛΗΣ πρὸ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Ἐσκὴ—Σεχήρ.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΟ Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΠΕΤΡΟΣ

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος Α' Καραγεώργεβιτς, τοῦ ὁποίου ἠγγέλθη ὁ θάνατος ἐγεννήθη ἐν Βελιγραδίῳ τῷ 1845, ἦτο πρωτότοκος υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σερβίας Ἀλεξάνδρου Καραγεώργη, τοῦ ἐλευθεροτοῦ τῆς Σερβίας. Κατὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ πατρός του τῷ 1858, ἡ οἰκογένειά του κατέφυγεν εἰς Ἐλβετίαν, ὅπου ὁ Πέτρος ἔμεινε μέχρι τοῦ 1862, ὅτε εἰσήχθη εἰς τὴν Γαλλικὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τοῦ Σαὶν-Σύρ.

Ἐκσπασθέντος τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, ὁ Πέτρος Καραγεώργεβιτς κατετάχθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν τῶν Ξένων καὶ ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας, διακριθεὶς καὶ παρασημοφορηθεὶς μετὰ τὴν μάχην τῆς Βελφορτ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου παρητήθη τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

Τῷ 1875, κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τῆς Βοσνίας, ὁ Πέτρος ὠργάνωσε σῶμα 1000 ἐθελοντῶν καὶ ἔσπευσε πρὸς βοήθειαν τῶν ἐπαναστατῶν, διετήρησε δὲ δι' ἰδίας δαπάνης τὸ σῶμα τοῦτο. Ἡ πατριωτικὴ δρᾶσις του τὸν κατέστησε δημοφιλῆ ἐν Σερβίᾳ, οἱ ὀπαδοὶ δὲ τῶν Καραγεώργεβιτς, ἐπωφεληθέντες τῆς δυσαρεσκείας ἐν Σερβίᾳ διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρὸς τὴν Τουρκίαν πολέμου, ἐπεχείρησαν τῷ 1875 νὰ ἀνατρέψωσι τὴν δυναστείαν Ὀβρένοβιτς. Τὸ κίνημα ὅμως ἀπέτυχε καὶ ὁ Πέτρος ἀπεσύρθη εἰς τὸ Μαυροβούνιον, ὅπου ἐνεμείνθη τὴν πρηγκίπισσαν Ζίρκαν, θυγατέρα τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου. Ἡ σύζυγός του ἀπέθανε τῷ 1890, ὁ δὲ ἀνὴρ κατόπιν ὁ Πέτρος ἦλθεν εἰς διάστασιν πρὸς τὸν πενθερόν του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Γενεύην, ὅπου ἐγκατεστάθη.

Πολλάκις ὁ Πέτρος ἐπεχείρησε νὰ ἀνακτήσῃ τὸν θρόνον τοῦ πατρός του πάντοτε ὅμως αἱ προσπάθειαί του ἀπετύγχανον. Ἀλλ' ἡ δυναστεία τῶν Ὀβρένοβιτς ὁλονὲν ἐγίνετο ἀντιπαθεστέρα. Τὰ σκάνδαλα τῆς ζωῆς τοῦ Μιλάνου καὶ ἔπειτα τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου, ἡ ἀφοσίωσις τοῦ πρώτου πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ αἱ ἀναμίξεις τοῦ δευτέρου εἰς τὴν πολιτικὴν πότε ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς κόμματος καὶ πότε ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, ἀπεξένωσαν τῶν λοιπῶν συμπαθειῶν τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Ὁ γάμος τοῦ Ἀλεξάνδρου μὲ τὴν Ἀράγαν Μασίν, χήραν ἀξιωματικοῦ καὶ διαγωγῆς ἐπιληψίμου, ὠργώσε τὴν μῆνιν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ μίαν νύκτα τοῦ Ἰουνίου 1903 τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἐδολοφονήθη ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἐντὸς τῶν ἀνακτόρων.

Τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου, τελευταῖος τῶν Ὀβρένοβιτς, ἡ Σκουψίνα ἀνεκηρύττε διὰ παμψηφίας Βασιλέα τὸν Πέτρον. Αἱ πλεῖσται τῶν Δυνάμεων, εἰς ἔνδειξιν ἀποτροπιασμοῦ διὰ τὸ ἔγκλημα, διέκοψαν τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μὲ τὴν Σερβίαν.

Ὁ Πέτρος δὲν ἐταράχθη καὶ πιρὰ τὰς συμβουλὰς τῶν φίλων καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἐχθρῶν διετήρησε τὸν θρόνον του.

Τῷ 1908 ἡ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας προσάρτησις τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ὀλίγου δεῖν προεκάλει πόλεμον μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Σερβίας. Ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Πέτρου πρίγκιψ Γεώργιος ἐτάχθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ φιλοπολέμου κόμματος. Ἡ Σερβία ἐκινητοποίησε τὸν στρατόν της, ἀλλ' ἡ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἀναγνώρισις τοῦ τετελεσμένου γεγονότος τὴν ἀπήλπισε καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ παραιτηθῇ τῆς ἰδέας τοῦ πολέμου. Αἱ δυσχέρειαι αὗται δὲν ἦσαν αἱ μόναι. Ὁ διάδοχος Γεώργιος βιαίου χαρακτῆρος, προεκάλεσε σειρὰν ἐπεισοδίων, ἠναγκάσθη δὲ τέλος νὰ παραιτηθῇ.

Τῷ 1912 καὶ τῷ 1913, κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους, ὁ Βασιλεὺς Πέτρος δὲν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ. Ἠκολούθησεν εἶτα ἡ τραγῳδία τοῦ 1914. Ὁ φόνος τοῦ Αὐτριακοῦ Διαδόχου Φραγκίσκου Φερνιδάνδου ὑπὸ Σέρβων πατριωτῶν ἐν Σεραγέβῳ, προεκάλεσε τὸν Σερβο-Αὐστριακὸν πόλεμον, ὅστις ὑπῆξεν ἡ αἰτία τοῦ Παγκοσμίου. Οἱ Σέρβοι ἐπανειλημμένας ἀπέκρουσαν ἐπιθέσεις. Ἀλλ' ὅτε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1915 ἡ Βουλγαρία ἡνώθη πρὸς τοὺς Κεντρικούς, ἡ Σερβία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν διπλῆν ἐπίθεσιν. Ὁ στρατός της, ὑποχωρῶν συνεχῶς, κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Κέρκυραν καὶ τὴν Ἀλγερίαν. Ὁ γηραιὸς Βασιλεὺς Πέτρος, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀποχωρήσῃ οὐσιαστικῶς τῆς ἀρχῆς, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου ὡς ἀντιβασιλεύς, ἠκολούθησε τὸν στρατόν του διὰ μέσου τῆς Ἀλβανίας, ἐπὶ κόρρου, συρομένου ὑπὸ βοῶν. Σπανίως Ἡγεμὼν ὑπεβλήθη εἰς στερήσεις ὅσας ὁ Βασιλεὺς Πέτρος κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην ὑποχώρησιν.

Λήξαντος τοῦ πολέμου, ὁ Πέτρος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του, ἐξ Αἰδηψοῦ, ὅπου εἶχε διέλθῃ τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς ἐξορίας του. Ἐν συγκινητικῇ τελετῇ, ἀνεκηρύχθη Βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων, ἀλλὰ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχήν.

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ νέος Βασιλεὺς τῆς Νοτιοσλαυΐας Ἀλέξανδρος ἐγεννήθη τῷ 1888, εἶνε δὲ ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Βασιλέως Πέτρου. Ὁ μεγαλείτερος ἀδελφός του πρίγκιψ Γεώργιος ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ τῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ τοῦ θρόνου, κατόπιν σφοδρῶν ἐπιθέσεων τοῦ τύπου, λόγῳ τοῦ ἀποτόμου χαρακτῆρός του καὶ τῶν προκληθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐπεισοδίων. Ἰδίᾳ ὅμως ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ἡ κατὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἐχθρότης τῆς Αὐστρίας, ἥτις δὲν τῷ συνεχώρει ὅτι ἐτάχθη οὗτος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν φιλοπολέμων κατὰ τὴν Βοσνιακὴν κρίσιν. Ὁ θάνατος ἑνὸς ὑπηρέτου τοῦ πρίγκιπος, ὀφειλόμενος κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἔκθεσιν εἰς πτῶσιν, κατά τινας δὲ διαδόσεις εἰς ἄγριον ξυλοκόπημα, ἠνάγκασε τὸν Γεώργιον νὰ παραιτηθῇ τῆς διαδοχῆς. Ὁ Ἀλέξανδρος ἀνεμίχθη ἐνεργῶς εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, ἐπανειλημμένως δὲ ἀνέλαβε τὴν ἀντιβασιλείαν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰ Συμβούλια τοῦ Στέμματος πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Κατὰ τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν ἦτο διοικητὴς μεραρχίας αὐτὸς δὲ κατέλαβε τὰ Σκόπια. Τῷ 1918 ὁ Βασιλεὺς Πέτρος τῷ ἀνέθηκεν ὁριστικῶς τὴν ἀντιβασιλείαν παύσας ν' ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πράγματα τοῦ Κράτους. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεσκέφθη τὰς πρωτευούσας τῶν Συμμάχων Κρατῶν, διεξήγαγε δὲ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν παροχὴν πολυειδῶν βοηθειῶν πρὸς τοὺς Σέρβους. Τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας τὰς ὁποίας καὶ ἄλλοτε εἶχεν ἐπισκεφθῇ, καὶ παρηκολούθησε τὴν κηδείαν. Τελευταίως, ἔκαμε νέαν περιοδείαν ἀνὰ τὰς Συμμαχικὰς πρωτευούσας, ἐλέχθη δὲ ὅτι συνεφώνησε γάμον πρὸς τὴν πρηγκίπισσαν Σοφίαν τῆς Βανδόμης.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝ. ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία» ἡ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδιδομένη σπουδαιοτάτη ἐφημερὶς «*The Journal of Commerce*» δημοσιεύει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὰ ἑξῆς σπουδαιότατα:

«Ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς μάχεται διὰ τὴν Σμύρνην, σχεδὸν τελείως Ἑλληνικὴν καὶ διὰ τὴν ὅπισθεν αὐτῆς χώραν ἥτις εἶνε κατὰ μέγα μέρος Ἑλληνικὴ κατὰ τὸν πληθυσμόν, ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τῆς εἶνε ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ μία νέα Ἑλληνικὴ Αὐτοκρατορία μὲ τὸ Βυζάντιον ὡς πρωτεύουσαν καὶ μὲ τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἀποκαθισταμένην ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἥτις εἶνε τὸ ἱστορικώτερον τέμενος τῆς Ἑλληνικῆς ἢ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὡς εἶνε ὁ Ἅγιος Πέτρος διὰ τὴν Δυτικὴν ἢ Λατινικὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν, τὴν ὁποίαν οἱ Σύμμαχοι ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν, δὲν προσεπάθησαν νὰ ἐφαρμόσωσι, θέτει τὴν Ἑλλάδα πολὺ πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῆς Θρακικῆς καὶ τῆς Μικρασιατικῆς ἀκτῆς. Ἐὰν οἱ Σύμμαχοι δὲν κατεῖχον τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο νὰ προελάσῃ κατ' αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς διευθύνσεως ταύτης. Ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου Οὐίλσωνος περὶ τῶν σκοπῶν τῶν Συμμάχων, ὁ κ. Μπριάν, πρωθυπουργὸς τότε τῆς Γαλλίας ἐνεγείρισε κατὰ τὴν 10 Ἰανουαρίου 1917 πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν πρέσβυν σημείωσιν περιγράφουσαν ὅπερ σκοπούς, χάριν τῶν ὁποίων οἱ Σύμμαχοι ἐξηκολούθουν τὸν πόλεμον. Ὁ ἕκτος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν σκοπῶν τούτων ἦτο ὁ ἑξῆς: «Ἐλευθέρωσις τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὴν αἱματηρὰν τυραννίαν τῶν Τούρκων καὶ ἐκδίωξις ἐκ τῆς Εὐρώπης τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὡς ξένης πρὸς τὸν Δυτικὸν πολιτισμόν». Οἱ ὑπόδουλοι πληθυσμοὶ δὲν ἠλευθερώθησαν, οὐδεμία ἐνέργεια ἐ-

γένετο χάριν τῆς ἐλευθερώσεώς των καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις εἶνε ἀκόμη ἡ ἕδρα τῆς Σουλτανικῆς Κυβερνήσεως—ἐκείνου ὅπερ ἀπομένει ἐξ αὐτῆς. Οἱ Σύμμαχοι ὡμίλησαν πάλιν ἀκολούθως. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1919 ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Δέκα τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης ἀποτελουμένου ἐκ τῶν πρωθυπουργῶν καὶ ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν πέντε Μεγάλων Δυνάμεων, ἡ Τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Νταμὰτ Φερὴτ Πασσᾶ καὶ ἐζήτησεν οἶκτον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ τότε Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν ἦτο ὑπεύθυνος διὰ τὴν εἴσοδον τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον ἢ διὰ τὴν ἀπέλασιν τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ συμβούλιον ἀπήντησε διὰ τοῦ κ. Κλεμανσῶ κατὰ τὸν ἀπηνέστερον τρόπον ὅστις ἐπισήμως ἀπηυθύνθη ποτὲ πρὸς μίαν Κυβέρνησιν. Ἀλλ' οἱ Σύμμαχοι δὲν ἀπηλευθέρωσαν τοὺς ὑποδούλους πληθυσμούς, οὐδὲ ἐξεδίωξαν ἐκ τῆς Εὐρώπης τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Οὐδὲν ἐγένετο διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνας, ἐκτὸς ἐκείνου, ὅπερ ἔπραξεν ἡ Ἑλλάς. Παρὰ τὴν καυστικὴν ἐπίκρισιν τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως παντοῦ καὶ πάντοτε ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Μουσουλμάνων μὴ ὄντων Τούρκων, ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Εἰρήνης δὲν ὑπηγόρευσε συνθήκην εἰρήνης εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπὶ 14 μῆνας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἐδημιούργησε τὸ Ἐθνικιστικὸν κίνημά του καὶ Τοῦρκοι ἀπεσταλμένοι ἐξήγειραν δυσαρέσκειαν ἐν Ἰνδίαις καὶ ἀνησύχησαν τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ὅμως Ἰνδικὰ Μουσουλμανικὰ στρατεύματα εἶχον πολεμήση χάριν τῆς Ἀγγλίας ἐναντίον τῆς Τουρκίας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, εἶχον δὲ πράξη τοῦτο καίτοι ἡ Ἀγγλία εἶχε συμφωνήση ὅτι ὁ Σουλτᾶνος ὤφειλε νὰ ἐκδιωχθῇ ἐξ Εὐρώπης, ἡ δὲ Ρωσία νὰ λάβῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Τώρα ἡ μόνη πιθανότης ὅτι θὰ τηρηθῶσιν αἱ ὑποσχέσεις τῶν Συμμάχων, ὑπὲρ τῶν ὑποδούλων πληθυσμῶν ἐν Τουρκίᾳ, φαίνεται ὅτι ἔγκειται εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ. Εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, θριαμβεύοντα κατὰ τῆς φυλῆς, ἥτις οὐδέποτε ἔπραξεν ἄλλο τι ἢ νὰ καταστρέφῃ ἐκεῖ ἔνθα ἔκαμνε κατάκτησιν θὰ εἶνε ἐνδιαφέρον νὰ ἴδωμεν ἂν οἱ Σύμμαχοι θ' ἀρνηθῶσι τὸ γέρας των.

Β. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἀριθ. 203.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 234, 238 καὶ 241 τοῦ Προξενικοῦ Κώδικος,

Καλοῦμεν

πάντας τοὺς ἐν Κύπρῳ διαμένοντας Ἕλληνας ὑπηκόους, τοὺς μὴ καταβαλόντας τέλος πιστοποιητικοῦ ἰθαγενείας διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ Προξενεῖον καὶ καταβάλωσιν αὐτό. Οἱ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Προξενείου διαμένοντες δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο ταχυδρομικῶς.

Ἡ μὴ καταβολὴ τοῦ τέλους τούτου συνεπάγεται ἄρνησιν πάσης πράξεως ἐν τῷ Προξενείῳ.

Ἐν Λάρνακι, τῇ 26ῃ Αὐγ. 1921.

Ὁ Πρόξενος

ΖΗΣΗΣ Ν. ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΛΟΥΚΑΪΔΗΣ

Δ. Ν.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ

ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΧΡ. ΤΣΙΓΑΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΥΙΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΜΟΡΦΟΥ

Ἐλάβομεν διὰ τοῦ τελευταίου συμβατικοῦ φέξες φρέσκες *Morton*.

Ἐντὸς 5 ἡμερῶν περίπου θὰ ἔχωμεν εἰς τὸ Κατάστημά μας τὴν δευτέραν παραγγελίαν Γερμανικῶν Μπύρων, μάρκας Λέοντος, τὰς ὁποίας θὰ πωλήσωμεν εἰς πολὺ χαμηλοτέρας τιμὰς τῶν τῆς πρώτης παραγγελίας.

Διὰ τὴν ποιότητα περιττεύει κάθε σύστασις διότι κατέστη ἤδη γνωστή.

Χρ. Τσιγαρίδης καὶ Υἱοί.

Λευκωσία—Μόρφου. (34—52)

ΑΠΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΠΕΡΙΞ ΕΝΟΣ ΘΡΟΝΟΥ

Κατὰ τὸ Νοτιοσλαυϊκὸν Σύνταγμα, ὁ Βασιλεὺς ὀφείλει νὰ ὁρκισθῇ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεώς του. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τῆς Νοτιοσλαυΐας, εὑρισκόμενος ἀσθενὴς ἐν Παρισίοις κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν τύπον αὐτόν. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου ἔδωκεν ὅθεν κάπως ἐλευθέραν ἐξήγησιν εἰς τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ὁρίσασα ὅτι ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ ὁρκισθῇ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναρρώσεώς του. Ἀπὸ τί ὅμως πάσχει ὁ Βασιλεύς; Κατὰ τὰ ἰατρικὰ δελτία, ἐκ σκωληκοειδίτιδος. Κατὰ τὰς διαδόσεις, ἀπὸ τραῦμα ἐκ σφαίρας περιστρόφου. Αἱ φῆμαι ὅμως δὲν περιορίζονται ἕως ἐκεῖ. Διαδίδεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἐρωτευμένος μὲ νέαν τῆς ἀστικῆς τάξεως καὶ θέλει νὰ τὴν νυμφευθῇ. Ἡ Κυβέρνησίς του ὅμως δὲν θέλει ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς ἐγκρίσεως τοιούτου γάμου. Ἐνθυμεῖται ὅτι δύο τῶν προκατόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁ Μιλάνος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Ὀβρένοβιτς, ἐνυμφεύθησαν γυναῖκας τῆς ἀστικῆς τάξεως καὶ ὁ Σερβικὸς Λαὸς δὲν τοῖς τὸ ἐσυγχώρησεν. Οὔτε εἶναι μόνον τὸ ζήτημα τῆς μελλούσης Βασιλίσσης τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου. Τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς εἶναι ἐπίσης σοβαρόν. Συγχρόνως πρὸς τὸν Βασιλέα κατὰ τὸ Σύνταγμα τῆς Νοτιοσλαυΐας, πρέπει νὰ ἀνακηρυχθῇ καὶ ὁ διάδοχος. Ἡ ἀνακήρυξις ὅμως δὲν ἔγινε, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἐκράτει συμφωνία περὶ τοῦ δικαιουμένου νὰ καταλάβῃ τὸν Θρόνον, ἐν ᾗ περιπτώσει μείνῃ οὗτος κενός.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΧΡΥΣΟΥΝ!

Τὰ ἀγγλικὰ φύλλα περιγράφουν ἕνα μυθώδους πολυτελείας αὐτοκίνητον ποῦ ἐθεάθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Λονδῖνον. Τὸ ἀμάξι του, αἱ ἀκτῖνες τῶν τροχῶν, τὰ σκεπάσματα τῆς μηχανῆς εἶναι ὅλα ἀπὸ λεπτὰς πλάκας χρυσοῦ! Μόνον εἰς ὀλίγα μέρη βλέπει κανεὶς ὀλίγο μπλὲ σκοῦρο χρῶμα. Τὸ αὐτοκίνητον αὐτὸ τὸ παρήγγειλε κάποιος βαθύπλουτος μαχαραγιὰς τῶν Ἰνδιῶν.

ΚΡΑΥΓΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Κραυγὴν κινδύνου ἀποτελεῖ διὰ τοὺς Ἕλληνας μετανάστας ἡ ἐπίσημος πληροφορία ὅτι οἱ ἐκτὸς ἐργασίας ἐργάται εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀνέρχονται σήμερον εἰς 5 ἑκατομμύρια καὶ 735 χιλιάδας. Ἡ Ἀμερικὴ ἔπαυσε πλέον νὰ εἶνε ἡ ὀνειρώδης χώρα τῶν δολλαρίων καὶ τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ. Μετὰ τὸν πόλεμον κατέπεσεν ὁ πυρετὸς τῆς ἐργασίας, ἐργοστάσια ἔκλεισαν καὶ ἄλλα ἑτοιμάζονται νὰ κλείσουν. Εἶνε ἡ μαύρη ξενητειά, ἡ ὁποία ἐνεδρεύει εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης, διὰ ν' ἁρπάξῃ τοὺς ἀσυνέτους μετανάστας καὶ νὰ τοὺς ρίψῃ εἰς τοὺς ἀπεράντους δρόμους τῆς Ἀμερικῆς πειναλέους, ρακενδύτους καὶ χωρὶς ἐλπίδα ἐπιστροφῆς.

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ ΤΡΑΙΝΟΝ

Τὸ ρεκὸρ τῆς παγκοσμίου ταχύτητος τραίνων τὸ ὑπερέβη κατ' αὐτὰς ἁμαξοστοιχία τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας Οὐέστερν, ἥτις διήνυσεν 150 χιλιόμετρα εἰς 87 λεπτά. Ἡ ἁμαξοστοιχία αὕτη εἰς τινα περίστασιν καθ' ἣν ὁ δρόμος ἦτο ὁμαλός, ἔτρεχεν ἐπὶ 13 λεπτὰ μὲ ταχύτητα 135 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

ΠΛΟΥΤΗ

Ἐξέδωκαν καὶ χαρτονομίσματα τῶν 50 καὶ τῶν 100 χιλιάδων ρουβλίων οἱ Μπολσεβίκοι. Καὶ διὰ μὲν τὸ ἐξωτερικὸν τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀπαραίτητον, ἀφοῦ χρειάζεται ἕνα χαρτονόμισμα τῶν 100 χιλιάδων ρουβλίων διὰ νὰ γυαλίσῃ κανεὶς τὰ παπούτσιά του. Ἀλλὰ μέσα εἰς τὴν Ρωσίαν ποῖος ὑπάρχει διὰ νὰ δώσῃ ρέστα εἰς ἕνα τέτοιο χαρτονόμισμα;

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΑΜΟΥ..

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν, ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἐν Σικάγῳ κ. Λοῦϊς ἐπρότεινε τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ σχολεῖα εἰδικοῦ μαθήματος γάμου, τὸ ὁποῖον θὰ διδάσκῃ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας πῶς νὰ γίνουν καλοὶ σύζυγοι... Ὁ κ. Λοῦϊς λέγει ὅτι θεωρεῖ τὸ μέτρον τοῦτο ἀπαραίτητον, διότι ἐν Ἀμερικῇ τὰ διαζύγια ὁλονὲν αὐξάνονται καὶ πληθύνονται. Ἂν οἱ μέλλοντες νὰ νυμφευθοῦν ἐγνώριζον καλλίτερον τί θὰ πῇ γάμος, θὰ εἴχομεν, λέγει πολὺ ὀλιγώτερα διαζύγια. Βεβαίως, προσθέτει ἡ ἐφημερίς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν παραλαμβάνομεν τὴν εἴδησιν, ἂν οἱ μέλλοντες νὰ νυμφευθοῦν διδαχθοῦν τί θὰ πῇ γάμος, θὰ ἔχωμεν πάρα πολὺ ὀλιγώτερα ....συνοικέσια!

ΣΤΗΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΜΜΑΧΙΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ὡς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς τὸ ἐτόνισε πρό τινος εἰς κύκλον βουλευτῶν, εἶνε θαυμασία ὄχι μόνον ἡ στρατιωτικὴ ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ καὶ δύναμις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Παρέσχε καὶ παρέχει ὑπὸ διαφόρους μορφὰς καὶ τύπους δισεκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὸ κράτος πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος, ἡ παροχὴ δὲ αὕτη πραγματοποιεῖται μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἀνέσεως. Λαὸς τοιοῦτος βεβαίως δὲν θὰ ἀποκαρτερήσῃ εἰς τὰς θυσίας του μέχρις οὗ ἴδῃ τὸ ἐθνικὸν οἰκοδόμημα ἐπιστεφόμενον ὑπὸ τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας. Κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου, καθ' ἣν ἡ σημερινὴ μεγαλουργὸς γενεὰ ἐπιτελεῖ τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ αἰώνων ὠνειροπόλησε καὶ ἐπεδίωξεν ἡ ἑλληνικὴ φυλή, δὲν ὑπάρχει Ἕλλην ὅστις νὰ μὴ ἔχῃ πλήρη συναίσθησιν τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ ἔναντι τῆς πατρίδος καθηκόντων. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ἐν τούτοις, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ τύχῃ καὶ τῆς ὁμοθύμου οἰκονομικῆς ὑποστηρίξεως τῶν συμμάχων. Ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς τῆς θελήσεως τῶν νικητῶν, ὑπὲρ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ μόνη εἰς τὰς οἰκονομικάς της δυνάμεις, διότι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Ἀτυχῶς, παρ' ὅλας τὰς θριαμβευτικὰς νίκας τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐξακολουθοῦν αἱ αὐταὶ ὡς πρότερον ἐπιφυλάξεις. Ὄχι μόνον δὲν παρέχεται ἡ δέουσα οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἀλλὰ καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ καθυστέρησις τοῦ ὑπολοίπου τῶν παλαιῶν Συμμαχικῶν πιστώσεων. Ἄγγλος βουλευτής, ὁ κ. Μπότολμ, ὑψώνει ἐσχάτως τὴν φωνήν του ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὑπολοίπου τῶν πιστώσεων τούτων. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ φωνὴ αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴν δικαιοτέρων καὶ σκοπιμωτέρων ἀντιλήψεων καὶ ἀποφάσεων.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Σύμπας ὁ ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς κόσμος ὀφείλει νὰ κρατήσῃ ὑπ' αὐστηρὰν σημείωσιν τὰ εἰς βάρος τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἐπιτελούμενα. Ἡ ἐξακολουθητικὴ ἐχθρότης, ἣν ἐπιδεικνύουν μεγάλα τινὰ κράτη, ταχθέντα ἀπροκαλύπτως ὑπὲρ τῆς Τουρκίας καὶ ὑπὲρ τῆς βαρβαρότητος πρέπει νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς φακιρικῆς ἀπαθείας καὶ τῆς δουλοπρεποῦς μακροθυμίας μεθ' ἧς ἀντιμετωπίζομεν ἑκάστοτε τὰ καθ' ἡμῶν καταφερόμενα πλήγματα. Ἐὰν ἰθύνοντές τινες κύκλοι κεφαλαιοκρατῶν παρασύρουν τὴν χώραν των εἰς πολιτικὴν ὄχι μόνον ἄκρως πεπλανημένην ἀλλὰ καὶ ἄκρως ἄδικον, ὀφείλομεν διὰ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς μεθόδου νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς κύκλους τούτους ὅτι τὸ συμφέρον αὐτῶν δὲν ἔγκειται ἐκεῖ ἔνθα τυφλὴ ἐμπάθεια τὸ θέτει. Ἀφοῦ, πρὸς ὄνειδος τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, τὰ ταπεινὰ ὑλικὰ συμφέροντα βαρύνουν περισσότερον, ἀπὸ τὰ δίκαια καὶ τὰς θυσίας, ἂς ἀποδείξωμεν ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν εἶνε δύναμις εὐκαταφρόνητος. Λυπούμεθα διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διατυπώσωμεν τοιαύτας ὑποδείξεις. Μοιραίως ὅμως ἀγόμεθα εἰς τὴν διὰ τοιούτου τρόπου ἐκδήλωσιν τῆς εὐλόγου ἀγανακτήσεως ἡμῶν ὡς λαοῦ καὶ ὡς ἔθνους. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ὁμιλήσωμεν σαφέστερον. Ὁ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς κόσμος, μᾶς ἐννοεῖ πλήρως καὶ ἀναμφιβόλως θὰ εὕρῃ εὐκαιρίαν νὰ καταστήσῃ σεβαστὴν τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Πλοῦτος».

ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤ. ΑΓΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Γίνονται φορτώσεις, ἐκφορτώσεις, ἐκτελωνίσεις, ἀγοραὶ διαφόρων ἐμπορευμάτων διὰ λογαριασμὸν τρίτων, ναυλώσεις πλοίων κλπ.

Ταχύτης, εἰλικρίνεια καὶ ὅροι περὶ τὴν ἐκτέλεσιν συμφέροντες.

Η Κυρία **Ἀθηνοῦ Νικόλα** καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι διαθέτουσα δωμάτια εἰς τὴν ἐν Ἁγ. Κασσιανῷ οἰκίαν της δέχεται οἰκοτρόφους μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου πρὸς τοὺς ὁποίους θὰ παρέχῃ πᾶσαν οἰκογενειακὴν περιποίησιν ὑπὸ εὐλόγους ὅρους.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩι 1910

ΠΛΗΡΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Η ΑΡΙΣΤΗ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗι

Ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἰσότιμος πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἀνωτέρας Ἐμπορικὰς Σχολὰς διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος Ἀρ. 43,456 τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1914 τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐπιχορηγουμένη ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ΕΛΛΑΔΟΣ—ΑΓΓΛΙΑΣ—ΓΑΛΛΙΑΣ τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος Αἰγύπτου, τῆς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου, τῆς Ἐκκλησίας Ἁγίου Λαζάρου, τῆς Μονῆς Κύκκου κ.λ.π.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἐμπορικὸν Λύκειον Λάρνακος σκοπὸν ἔχει τὴν διὰ καταλλήλου διδασκαλίας τῆς τε Ἑλληνικῆς καὶ ξένων γλωσσῶν καὶ ἐμπορικῶν καὶ ἐγκυκλίων μαθημάτων προπαρασκευὴν τῶν εἰς αὐτὸ φοιτώντων διὰ τὸ ἐμπόριον, τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας καὶ διάφορα ἄλλα πρακτικὰ στάδια.

Τὸ Λύκειον ἀποτελεῖται ἐκ 5 τάξεων, ὧν ἡ μία προπαιδευτικὴ αἱ δὲ λοιπαὶ 4 ἐμπορικαί. Διδάσκονται δὲ ὑπὸ 14 διπλωματούχων Ἑλλήνων, Ἑλβετῶν καὶ Ἄγγλων καθηγητῶν τὰ ἑπόμενα μαθήματα: Θρησκευτικά, Ἑλληνικά, Μαθηματικά, Φυσικά, Ἐμπορευματολογία, Γαλλικά, Ἀγγλικά, Ἱστορία, Γεωγραφία, Ἱστορία Ἐμπορίου, Ἐμπορικά, Ἐμποριολογία, Λογιστική, Ἀσκήσεις, Ἀλληλογραφίαι, Ἐμπορικὴ Γεωγραφία, Πολιτικὴ Οἰκονομία, Ἐμπορικὸν Δίκαιον, Καλλιγραφία, Δακτυλογραφία, Γυμναστική, Ἰχνογραφία, Ὠδική, Χημεία, Ὀρυκτολογία κ.τ.λ.

Κατὰ	*τὸ*	*ἔτος*	*1912*	*ἐφοίτησαν*	*51 μαθηταί*
»	»	»	*1913*	»	*53*
»	»	»	*1914*	»	*72*
»	»	»	*1915*	»	*111*
»	»	»	*1916*	»	*125*
»	»	»	*1917*	»	*148*
»	»	»	*1918*	»	*155*
»	»	»	*1919*	»	*176*
»	»	»	*1920*	»	*196*
»	»	»	*1921*	»	*215*

Ἐν τῇ Σχολῇ φοιτῶσι καὶ μαθήτριαι. Ἀπεφοίτησαν μέχρι σήμερον τῆς σχολῆς 90 νέοι κατέχοντες πάντες ἐπικερδεῖς θέσεις εἰς διάφορα τραπεζιτικά, ἐμπορικὰ καὶ κυβερνητικὰ γραφεῖα κατόπιν ἐπιτυχῶν διαγωνισμῶν.

Ἐκ τῶν 215 μαθητῶν οἱ 75 εἶνε Λαρνακεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ προέρχονται ἀπὸ διαφόρους πόλεις καὶ χωρία τῆς νήσου καὶ Αἰγύπτου καὶ Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐμπορικὸν Λύκειον διατηρεῖ οἰκοτροφεῖον μὲ εὐάερα καὶ εὐήλια δωμάτια, εἰς τὸ ὁποῖον διαιτῶνται 45 οἰκότροφοι μὴ ἔχοντες ἐν Λάρνακι συγγενεῖς ἐνδιαφερομένους περὶ αὐτῶν.

Ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν τὸ Ἐμπορικὸν Λύκειον ἐτριπλασίασε τὸν ἀριθμὸν τῶν τροφίμων του. Καὶ τὸ σπουδαιότερον καὶ οὐσιαστικώτερον δὲν εἶνε μόνον ἡ εὐροὴ τῶν σπουδαστῶν ἡ ὁποία πάντως προέρχεται ἀπὸ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν Σχολήν, ἀλλὰ διότι οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Λυκείου, εὐδοκιμοῦσιν εἰς τὸν πρακτικὸν βίον. Μόλις ἐγκαταλείψωσι τὰ βάθρα τοῦ Λυκείου, προσλαμβάνονται ἄλλοι εἰς τραπεζιτικὰ γραφεῖα, ἄλλοι εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ ἄλλοι εἰς βιομηχανικὰ τοιαῦτα.

Ἡ τοιαύτη δὲ προτίμησις μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Ἐμπορικὴ Σχολὴ τῆς Λάρνακος ἠνδρώθη, ὅτι κατηρτίσθη τελείως, ὅτι παρέχει εἰς τοὺς τροφίμους της ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ παλαίουν νικηφόρως τὴν πάλην τοῦ βίου καὶ ν' ἀποβοῦν ἔτι χρήσιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν μὲ τὰς ξένας γλώσσας ποῦ ἐκμανθάνουν καὶ τὰς ποικίλας καὶ πρακτικὰς γνώσεις ποῦ ἀποκομίζουν. Ὅλοι δὲ αὐτοὶ οἱ προικισμένοι μὲ τόσα ἐφόδια νέοι, οἵτινες σκορπίζονται σήμερον εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου, εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες διανοίγουν νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν Κυπριακὴν ἐμπορίαν, εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ γίνουν οἱ ἀναμορφωταὶ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος καὶ θ' ἀποτελέσουν τὰ βάθρα τῆς οἰκονομικῆς ἀκμῆς τῆς χώρας.

Ἡ ἵδρυσις δὲ καὶ ὁ καταρτισμὸς τοιούτου Λυκείου ἦτο καὶ εἶνε ὁ καλλίτερος καὶ ἀποτελεσματικώτερος πόλεμος τῶν ποικίλων ἐν μέσῳ ἡμῶν ξένων σχολῶν. Μὲ τὰ πομπώδη λόγια καὶ τὰ ἀεριώδη δημοσιεύματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπολέμουν μερικοὶ μέχρι προχθὲς τὰς ξένας σχολάς, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατορθωθῇ τι. Ἐχρειάζετο ἁπλούστατα μία Σχολὴ τοιαύτη, ἡ ὁποία νὰ ἐμπνέῃ ἐμπιστοσύνην καὶ ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, καὶ ἡ Σχολὴ αὕτη εἶνε σήμερον τὸ Ἐμπορικὸν Λύκειον τῆς Λάρνακος, διὰ τὸ ὁποῖον εὐλόγως δικαιοῦται νὰ σεμνύνηται τὸ Παγκύπριον.

Δίδακτρα καὶ οἰκοτροφεῖα ἀνεπίδεκτα συναγωνισμοῦ.

Ἔναρξις ἐγγραφῶν τὴν 8/21 Σεπτεμβρίου.

Ἔναρξις τακτικῶν μαθημάτων 8/21 Ὀκτωβρίου.

Διὰ κανονισμοὺς καὶ περισσοτέρας πληροφορίας,

Ἀπευθυντέον:

ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΝ

(6—6) **Ταχ. Κιβ. Ἀρ. 28.**—ΛΑΡΝΑΚΑ.

ΣΗΜ. Ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων διορίζεται Ἄγγλος καθηγητὴς ἐξ Ὀξφόρδης ὅπως διδάξῃ τὰ ἀγγλικὰ καὶ ἐμπορικὰ ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχόντων καθηγητῶν.

ΣΑΠΩΝ
ΧΑΡΙΔΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΑΣΙΝΟΣ-ΠΟΙΟΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν εἰσαγωγέων, ὅτι τὸ ἐργοστάσιον Σαπώνων ΧΑΡΙΔΑΟΥ καὶ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀποστέλλῃ τακτικῶς σάπωνας καὶ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκτελῇ παραγγελίας.

Ὁ σάπων **Χαριδάου καὶ Κανελλοπούλου** εἶναι ὁ ἄριστος τῶν ἐν Κύπρῳ εἰσαγομένων σαπώνων, γνωστὸς εἰς κάθε Κυπριακὴν γωνίαν καὶ δικαίως προτιμᾶται ἀπὸ κάθε ἄλλο σαποῦνι διότι:

Καθαρίζει καὶ λευκαίνει τὰ ἐνδύματα εἰς τὰ ὁποῖα προσδίδει ἰδιάζουσαν εὐχάριστον ὀσμήν.

Διατηρεῖ τὰ ἐνδύματα.

Ἔχει μεγίστην ἀντοχὴν εἰς τὴν πλύσιν ὅταν ξηρανθῇ.

Εἶναι καθαρὸς χημικῶς καὶ ὡς τοιοῦτος ὁ μόνος κατάλληλος διὰ τὴν πλύσιν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ σώματος.

Διατηρεῖ τὰς τρίχας καὶ βοηθεῖ τὴν τριχοφυΐαν τῆς κεφαλῆς.

Εἶναι ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν τουαλέτταν ἑκάστης Κυρίας διότι χαρίζει εἰς τὸ δέρμα στιλπνότητα καὶ μαλακότητα εἰς τὰ χέρια.

Εἶναι ὁ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΟΣ ἀναλόγως τῆς ποιότητός του.

Δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω πλεονεκτήματά του κατέστη ὁ καλλίτερος σύντροφος τῶν οἰκογενειῶν ὥστε διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἡ ἔλλειψίς του ἐγένετο πολὺ αἰσθητή.

Τὸ ἐργοστάσιον ὑπόσχεται ἀμοιβὴν εἰς οἱονδήποτε ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ὁ σάπων του ἐμπεριέχει καὶ τὴν ἐλαχίστην νοθείαν.

Διὰ παραγγελίας καὶ τιμὰς ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κ. κ.

Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΝ & Σία

Εἰς Λεμεσόν

(13-12) Γενικοὺς ἐν Κύπρῳ ἀντιπροσώπους.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ
ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΕΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΩι

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι ἐκ τοῦ Στρατοπέδου τῶν Αἰχμαλώτων Πολέμου ἐν Ἀμμοχώστῳ πωλοῦνται τὰ ἀκόλουθα εἴδη:

Μέγας ἀριθμὸς μπαράγκων—διαφόρων διαστάσεων, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ξυλείας τῶν ὁποίων εἶνε Σουηδική. Αἱ μπαράγκαι εἶναι σκεπασμέναι μὲ τσίγκους.

Μεγάλη ποσότης ὑλικῶν οἰκοδομῆς ἀποτελουμένη ἀπὸ ξυλείαν διαφόρων διαστάσεων.

Τσίγκοι διαφόρων εἰδῶν γκαλβανιζὲ καὶ μή.

Σωλῆνες νεροῦ διαστάσεως 1)2 ἴντσιας μέχρις 6 ἰντσιῶν.

Μέγας ἀριθμὸς στύλων 26 ποδῶν ὕψους, 20 ἰντσιῶν περιφερείας.

Ἀρκεταὶ χιλιάδες πασσάλων 3 ἰντσιῶν τετράγωνοι ὕψους 8 ποδῶν.

Μαγειρεῖα καὶ Μπάνια.

Τεπόζιτα νεροῦ γαλβανισμένα καὶ πολὺ στερεὰ χωρητικότητος 300 μέχρις 700 ὀκάδων, κατάλληλα δι' ἀποθήκευσιν λαδιοῦ.

Σύρμα (τέλι) ἀκανθωτόν.

Θερμάστραι, Μάρμαρα.

Ἀνεμόμυλοι.

Ἀντλίες (τρούμπες) τοῦ χεριοῦ γιὰ νερόν.

Πλήρης ἠλεκτρικὴ ἐγκατάστασις.

Ἀτμομηχαναὶ καὶ πετρελαιομηχαναί.

Διάφορα ἄλλα ὑλικά.

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην δύνανται νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Στρατόπεδον ὅλας τὰς ἡμέρας ἐκτὸς τῶν Κυριακῶν.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας καὶ τιμὰς ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κ. κ.

Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΝ ΚΑΙ Σίαν

(13-12) Εἰς Λεμεσὸν καὶ Ἀμμόχωστον.

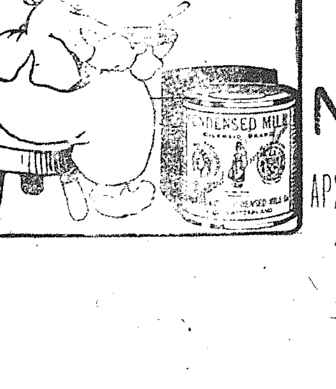

ΦΥΛΑΤΤΕΤΕ
ΤΕΣ ΕΤΙΚΕΤΤΕΣ
ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ
ΝΕΣΤΛΕ
ΑΡΧΕΤΑΙ ΝΕΟΣ ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίου Σάββα οἰκία τοῦ κ. Στυλιανοῦ Νικολαΐδου παραπλεύρως τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἐπαμεινώνδα Μιχαηλίδου. Οἱ βουλόμενοι νὰ τὴν ἐνοικιάσωσι δέον νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἡ ἐν λόγῳ οἰκία περιέχει καὶ ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας Μαρωνιτῶν κειμένη οἰκία τῆς Κας **Ματθίλδης Φράνση** ἀπὸ τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1921 ἐ.ν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὴν Καν **Σωσάνναν Τζίπρα Παρτέλλα.**

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Τὰ γενέθλια τῆς Θεοτόκου
Σελήνη 19 ἡμερῶν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ Ἡ ΔΥΣΦΗΜΙΑ;

Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ ἡ εὔστροφος πάντοτε «Ἐλευθερία» τὰς ἀντιφάσεις της τὰς ὁποίας κατεδείξαμεν ὑποκρίνεται τώρα τὸν «ἀμερόληπτον ἐπικριτήν». Θὰ εἶχε δίκαιον ὅμως μόνον ἐὰν ἡ ἐπίκρισις ἐσήμαινε.... δυσφημίαν, διότι αὐτὴ δὲν ἐπέκρινεν, ἀλλ' ἐδυσφήμησε τὸ παρὸν τῆς Ἑλλάδος μετὰ γενικότητος καὶ καθ' ὅλας του τὰς ἐκδηλώσεις ὡς «ἄθλιον καὶ πλῆρες ἀπογοητεύσεων», ἐμπνέουσα τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς ἁπλουστέρους καὶ τὴν ἀπελπισίαν διὰ τὸ ἐθνικόν μας μέλλον, ἐὰν ὀρθῶς λέγεται, ὅτι «τὸ μέλλον εἶνε γνήσιον τέκνον τοῦ παρόντος.»

Συνδέει δὲ ἡ καλὴ καὶ ἀ π α θ ὴ ς «Ἐλευθερία» τὴν καύχησιν διὰ τὴν ἀμεροληψίαν της πρὸς τὴν κατηγορίαν ὅτι «ὁ συντάττων τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» εἶνε ἐμπαθής» καὶ τὴν προτροπὴν νὰ παύσῃ τὴν ἐπίθεσιν ὡς....διδάσκαλος. Ἀλλ' ἀκριβῶς εἴμεθα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν διδακτικῶν καθηκόντων μας.

Καὶ ὡς ἐπιστήμονες καὶ ὡς συντάκται ἐφημερίδος ἡ ὁποία ἐκράτησε πάντοτε ὑψηλὰ τὴν σημαίαν ἀρχῶν εὐγενῶν τὸ θεωροῦμεν τιμήν μας ὅτι διδάσκομεν διὰ τῆς ἀρθρογραφίας μας, τὴν κοινωνίαν, ἐφ' ὅσον μᾶς ἐπιτρέπει ἡ μικρὰ μόρφωσις καὶ ὁ χαρακτήρ μας.

Νομίζει ἆρά γε ἡ «Ἐλευθερία» ὅτι ὁ συντάκτης ἐφημερίδος εἶνε ἁπλῶς εἰσπράκτωρ «συνδρομῶν» διὰ τῆς ἐμπορικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων;

Ὁπωσδήποτε ὅμως, ἂν δὲν ἀρνούμεθα ἡμεῖς, ὅτι εἴμεθα διδάσκαλοι χειραγωγοῦντες καὶ διὰ τοῦ «Κ. Φύλακος» τὴν κοινὴν γνώμην πρὸς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὀρθοῦ, πρέπει πρῶτον νὰ μᾶς εἴπῃ τί εἶνε ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐλευθερίας» χωρὶς μετριοφροσύνην δηλώνων τοὺς πολλοὺς καὶ μεγάλους τίτλους του καὶ δεύτερον οἱ συντάκται αὐτῆς νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ὑπῆρξαν πολὺ κακοὶ.....μαθηταί μας, ἀφοῦ φαίνονται ὅτι δὲν ἠννόησαν καλὰ-καλὰ τὸ μάθημα τὸ ὁποῖον τοὺς ἐκάμαμεν καὶ εἰς οὐδεμίαν ἀπὸ τὰς ἐρωτήσεις μας ἀπήντησαν. Τοὺς ἀδικεῖ ἆρά γε ἡ κοινὴ γνώμη—ἀποτελοῦσα ἀρίστην Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπείαν—ἂν τοὺς ἐβαθμολόγησε μίαν ἀκόμη φορὰν μὲ «μηδὲν» εἰς τὴν ἀμερόληπτον συνείδησίν της;

ΥΠΕΡΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Πληροφορούμεθα καὶ ἡμεῖς ἐξ ἐπιστολῆς ἀπὸ τὸ Πέρα-Πεδὶ ὅτι εἰς λειτουργίαν του ἐκεῖ ὁ Ἅγ. Κιτίου δὲν ἐμνημόνευσεν, ὡς ὤφειλε, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Δὲν ἠθέλομεν νὰ πιστεύσωμεν τὴν πληροφορίαν αὐτήν, ἀλλ' ἀτυχῶς εἶνε ἀληθὴς καὶ ἡ Α. Π. ὑπόκειται εἰς γενικὸν καὶ δημοσιογραφικὸν ἔλεγχον εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ λύπης προβαίνομεν ἀπὸ καθήκοντος. Τὸ μνημόσυνον τῶν Βασιλέων ἐπιβάλλει αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἑπομένως παραβαίνεται ἐκκλησιαστικὴ διάταξις ῥητὴ διὰ τῆς παραλείψεως τοιούτου καθήκοντος.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ὁ Πανιερώτατος δὲν νομίζει ὅτι σφάλλεται ἐπιμένων εἰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις Βενιζελικῆς ἀφοσιώσεως, ὅταν δὲν λαμβάνῃ τοὐλάχιστον ὑπ' ὄψει τὰς περιστάσεις ἕνεκα τῶν ὁποίων αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ἐπανειλημμένως εἰς Ἄγγλους δημοσιογράφους, ὅτι πρέπει «νἀναγνωρισθῇ ὁ Κωνσταντῖνος»;

Πῶς ὁ Ἅγ. Κιτίου, ὡς Βενιζελικὸς τοὐλάχιστον δὲν δέχεται τὰς ἀντιλήψεις τοῦ πολιτικοῦ Ἀρχηγοῦ του; Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς Α. Π. ὡς ἐπισκόπου ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἀνεμένομεν τοιαύτην ἐκδήλωσιν ἀντιθέσεως πρὸς τὸ Καθεστὼς τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ τὸ Βενιζελικώτατον Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐδέχθη ἐπὶ τέλους καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον «ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν» καὶ προσήγγισε. Καὶ ὅταν αὗται αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς Ἑνότητος τοῦ Ἔθνους διὰ τῆς ἀποσκορακίσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν, δὲν νομίζει ὁ Ἅγ. Κιτίου, λειτουργὸς αὐτὸς τῆς θρησκείας τῆς ἀγάπης, ὅτι θὰ ἔπρεπε διὰ πολιτικῆς μετριοπαθείας νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν μερίδων; Δὲν ἔχομεν τὴν ἐλαφρότητα νὰ νομίζωμεν, ὅτι δυνάμεθα νὰ συμβουλεύωμεν τοὺς πάντας οὐδὲ τὴν τάσιν νὰ ἐλέγχωμεν οἱονδήποτε χάριν τοῦ ἐλέγχου, ἀλλὰ θἀναγνωρίσῃ, ἐλπίζομεν ἡ Α. Π, ὅτι δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται πάλιν νὰ γίνωμεν ἀπαρατήρητα γεγονότα τὰ ὁποῖα προκαλοῦσιν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ εὐλόγως τὰ δημοσιογραφικὰ σχόλια.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 17 Αὐγούστου.

Ἡ πολιτικὴ σημασία τῆς εὐτυχοῦς ἐξελίξεως τοῦ ἐν Μικρασίᾳ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος καὶ προφανὴς εἶνε καὶ κολοσσιαία ὁσημέραι καταδεικνύεται.

Ἡ πάλη βεβαίως, διεξαγομένη ἐναντίον ἐχθροῦ πείσμονος, φανατισμένου, τραχυτάτου καὶ βαρβαρωτάτου, στρεφομένου ἐναντίον τῆς διεισδύσεως τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐξημερώσεως, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύει ἡ ἑλληνικὴ προσπάθεια, δι' ὅσων διαθέτει μέσων ὠμότητος, βίας, θρασύτητος καὶ βδελυρότητος, δὲν ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατὸν νὰ τερματισθῇ δι' ἑνὸς καὶ μόνου πλήγματος, αἱ ἄμεσοι τοῦ ὁποίου συνέπειαι νὰ παραλύσουν τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν καὶ δυνάστην τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οὔτε ἦτο δυνατὸν εὐθὺς ἀμέσως νὰ καταδειχθῇ καὶ ἡ πολιτικὴ τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν σκοπιμότης ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῶν ἀπαραγράπτων ἱστορικῶν, γεωγραφικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κρατικῶν συμφερόντων μας. Καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀκόμη, μετὰ τοὺς περιλάμπρους θριάμβους τῆς Κιουταχείας, τοῦ Ἐσκὶ-Σεχὶρ, τῆς μέχρι τῆς Ἁλμυρᾶς Ἐρήμου ἐξορμήσεώς μας, ὁ ἀγὼν ἐξακολουθεῖ κρινόμενος ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου.

Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐγνώρισε πολὺ τὴν νίκην. *Ἡ κατίσχυσίς του εἶνε ὁριστικὴ καὶ ἀναπόφευκτος. Ὁ τοῦρκος ἐκουράσθη, ὑπέκυψε καὶ κύπτει τὸν αὐχένα ὑπὸ τὰ βαρύτατα πλήγματα τῆς ἰδίας αὐτοῦ παραδόσεως. Ἡ νίκη μας εἶνε πλήρως ἐξησφαλισμένη. Ἡ ἐσχάτη ὅμως προσπάθειά μας, ἐνῷ ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τὸ ἔσχατον μέτρον ἐπιβολῆς, εἶνε δι' ἐκεῖνον τὸ ἔσχατον μέτρον κατασυντριβῆς.*

Ἡμεῖς ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα νικῶμεν διαρκῶς καὶ διαρκῶς κατισχύομεν εἰς βάρος τῆς κατακτητικῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Τούρκου. Ἐκεῖνος ἀπὸ αἰώνων ἤρχισεν ἐπανερχόμενος διὰ τῆς βίας εἰς τὴν πρώτην ἀφετηρίαν του ἀπὸ τὴν ὁποίαν κατὰ κακὴν τύχην τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ὡρμήθη.

Ἰδοὺ ποῦ πραγματικῶς ἔγκειται ἡ σημασία τοῦ διεξαγομένου ἀπὸ δεκαημέρου ὁριστικοῦ καὶ τελεσιδίκου ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου μας. **Ἀδιάφορον ἂν μαχώμεθα ἀκόμη.** *Ἀδιάφορον ἂν ἡ φλογερά, ἡ ἐκτυφλωτικὴ λάμψις τοῦ θριάμβου μας δὲν διεφώτισεν ἀκόμη ἐξ ὁλοκλήρου τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα. Πάντως ἡ πολιτικὴ σημασία τῆς νίκης μας οὐδένα διαφεύγει, πολὺ ὀλιγώτερον τοὺς ἀδιαλλάκτους φιλέλληνας τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ καὶ τῆς Κονσούλτας.*

Ἐπίσης δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ προσεχής, ἡ προσεχεστάτη παλινόρθωσις τῆς μεγάλης Νεοελληνικῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ἀνατολῆς εἶνε γεγονὸς ἐπὶ τοσοῦτο κοσμοϊστορικόν, ὥστε οὐδένα πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ ὅτι τὰ διάφορα Κράτη τῆς Βαλκανικῆς—ἡ Σερβία, ἡ Βουλγαρία, αὐτὴ ἡ Ρουμανία—ἀδυνατοῦν εἰσέτι ἐν ἠρεμίᾳ νἀντιμετωπίσουν τὸν πελώριον, διαφεγγῆ καὶ ἐξαίσιον ὄγκον τοῦ ἐνδεχομένου τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀλλὰ πάντα ταῦτα δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ μόνον σχετικὴν νὰ ἔχουν σημαντικότητα. Ἡ Ἑλλάς, ὡς ἔλυσε τὸ τραχύτερον μέρος τοῦ μεγάλου της ἐθνικοῦ προβλήματος διὰ τῆς νικηφόρου σπάθης της, οὕτω θὰ διακανονίσῃ καὶ τὴν διεθνῆ ὄψιν τοῦ κολοσσιαίου ζητήματος διὰ τῆς ὑψηλόφρονος περισκέψεως της, ἐκμεταλλευομένης τὴν τόσῳ εὐνοοῦσαν τὰ δίκαιά της δύναμιν τῶν πραγμάτων,

ΣΑΒΒΑΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΝΟΜΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ

Ἀπὸ τριῶν περίπου μηνῶν εἴχομεν πληροφορίας ἐκ διαφόρων κέντρων τῆς Λάρνακος καὶ Ἀμμοχώστου, ὅτι ἐνήργει ὑπὲρ ὑποψηφιότητός του διὰ τὰς προσεχεῖς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Α. Λιασίδης, αἱ ὁποῖαι ἐπεβεβαιώθησαν τελευταίως ὑπὸ διαφόρων συναδέλφων, ἀλλὰ πράγματι δὲν ἐφανταζόμεθα ὅτι θὰ προέβαινε τελικῶς εἰς ἀπόφασιν ὁ πολιτευτὴς αὐτὸς τῆς παλαιᾶς Σχολῆς νὰ διεκδικήσῃ καὶ πάλιν τὸ Βουλευτικὸν ἀξίωμα. Ἤδη ὅμως τὰς διαδόσεις καὶ φήμας ἐπεβεβαίωσε καὶ ἐπισημοποίησε διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου του αὐτὸς ὁ κ. Λιασίδης καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἑπομένως καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι ἀπεφάσισε νὰ τολμήσῃ νἀντικρύσῃ μίαν ἀκόμη φορὰν τοὺς ἐκλογεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπανειλημμένως τὸν ἀπεδοκίμασαν.

Δὲν θὰ ἠθέλομεν νὰ γίνωμεν πικροὶ πρὸς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον εἰς τὸ στάδιον τῆς ἡλικίας εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται, ἀλλ' ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἀφ' ἑνὸς καὶ στοιχειῶδες δημοσιογραφικὸν καθῆκον ἀφ' ἑτέρου μᾶς ἐπιβάλλουσι νὰ μὴ ἀποφύγωμεν νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην ἐπὶ ζητήματος σπουδαιοτάτου, ὁποῖον εἶνε ἡ ἐκλογὴ καταλλήλων Βουλευτῶν.

Ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἔχει δεδηλωμένην γνώμην περὶ τοῦ κ. Λιασίδου ὡς πολιτευτοῦ καὶ τὴν γνώμην ἐκείνην κανὲν γεγονὸς καὶ οὐδεμία πρᾶξις αὐτοῦ ἐν τῷ μεταξὺ συνετέλεσαν ὥστε νὰ μεταβάλωμεν τὴν γνώμην ἡμῶν καὶ διὰ τοῦτο φρονοῦμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὸ βαρὺ βουλευτικὸν ἀξίωμα. Ἐνδεχομένη ἐκλογὴ αὐτοῦ θὰ ἦτο ἀναχρονισμὸς φρικώδης διὰ τὰς δυσκολωτάτας περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκεται τὸ πολιτικόν μας ζήτημα. Αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Λιασίδου περὶ πολιτικῆς, αἱ γνωσταὶ μέθοδοί του εἰς τὸ νὰ ὑπεισέρχεται εἰς τὰ διάφορα πολιτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἀξιώματα, ὁ πολιτικὸς αὐτοῦ χαρακτὴρ κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ πάντα πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τὰ κομματικὰ μικροσυμφέροντα καὶ πλεῖστοι ἄλλοι λόγοι καθιστῶσιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ παρακολουθήσῃ τὰς νέας τάσεις τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ὁ λαὸς ὡριμάσας πλέον πολιτικῶς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σύρεται καὶ φέρεται ἀπὸ κομματάρχας κοινοὺς ἄνευ οὐδενὸς προγράμματος καὶ ἀδυνατοῦντας τελείως νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσωσι σταθερῶς καὶ εὐτόλμως ἀπέναντι γρανιτώδους καὶ ἐγωϊστικῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἰδέαν ὅτι ὅλοι οἱ τώρα πολιτευόμενοι ἔχουσιν εἰς τὸν ἀπαιτούμενον μέγιστον βαθμὸν τὸ σθένος αὐτὸ καὶ τὴν εὐτολμίαν, ἀλλ' ὁ κ. Λιασίδης δὲν ἔχει τὰ ἀπαραίτητα αὐτὰ προτερήματα οὐδὲ εἰς τὸν ἐλάχιστον βαθμὸν καθὼς ἀπέδειξεν ὁ μακρὸς πολιτικός του βίος, ὥστε νἀποκλείεται τελείως καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου πολιτικοῦ ἀξιώματος τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιτύχῃ Κύπριος ὑπὸ τὸ ἐπικρατοῦν ξενικὸν Καθεστώς.

Ὁ κ. Λιασίδης ἐξοικειωμένος πρὸς ἰδιαιτέρας πάντοτε ἐνεργείας, πρὸς προσωπικὰς προσεγγίσεις ὡς βεβαιώνει ἡ παλαιὰ καὶ στενή, ὡς ἐλέγετο, φιλία του πρὸς Ἁρμοστὰς καὶ Ἀρχιγραμματεῖς, δὲν εἶνε προφανῶς ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν πολιτικὴν τῶν περιστάσεων κατὰ τὰς ὁποίας τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν μετὰ νομοταγοῦς παρρησίας ἀτενίζει τὴν Κυβέρνησιν προβάλλον ἀκάμπτως τὸ ἐθνικὸν καὶ μόνον τὸ Ἑνωτικὸν ζήτημα χωρὶς νὰ θέλῃ νὰ δημοκοπῇ ταπεινῶς ἀπέναντι τῶν ἁπλουστέρων ὑποσχόμενος «πολλὰς ὠφελείας» εἰς αὐτούς, καθὼς ἀναγράφει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς «Πατρίδος» του ὁ κ. Λιασίδης.

Ὁ παθητικὸς ἀλλὰ σφοδρὸς ἀγὼν διὰ τὴν δεινοπαθοῦσαν αὐτὴν Νῆσον δὲν εἶνε οὔτε διὰ τὴν ἡλικίαν, οὔτε πρὸ παντὸς διὰ τὰς πολιτικὰς ἕξεις καὶ τὸν πολιτικὸν χαρακτῆρά του καὶ κάλλιστα διὰ τοῦτο θὰ ἔπραττεν, ἂν προσεπάθει νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν ἀναζωογονηθεῖσαν πάντως ἐκ τῆς ἀνωμάλου πολιτικῆς καταστάσεώς μας φιλοδοξίαν του. Καὶ ἡ φρόνησις αὐτοῦ καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος τὸ ἐπιβάλλουσι.

Παραλείπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλλας ἀπόψεις διὰ τὰς ὁποίας ἀποκλείεται ὁ κ. Λιασίδης καὶ ἄλλαι ὑποψηφιότητες ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς αὐτὰς ἀργότερον, ἐὰν τυχὸν πιστοποιηθῇ καὶ ἐμπράκτως διὰ γεγονότων ὅτι μικροφιλοδοξία καὶ ἀρχομανία ἐννοοῦσι νὰ ἐπεμβῶσιν ἐπιβλαβῶς εἰς τὴν πάλην ὑπὲρ τῶν μεγίστων τῆς Πατρίδος μας συμφερόντων, αὐτοῦ ἀκριβῶς τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλληνικωτάτης Κύπρου.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΕΙΣ ΠΛΑΤΡΕΣ

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἁγ. Πάφου συνῆλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Πανιερότητος τὴν πρωΐαν τοῦ π. Σαββάτου ἡ Κεντρικὴ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀγῶνος Ἐπιτροπεία. Προσῆλθον κατ' αὐτὴν 10 μέλη ἤτοι οἱ Ἅγ. Πάφου καὶ Κιτίου, οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Νεοπτ. Πασχάλης, Δ. Σεβέρης, καὶ Ν. Λανίτης, καὶ οἱ πρώην τοιοῦτοι κ. κ. Ι. Οἰκονομίδης, Ι. Κυριακίδης, Σ. Ἀραοῦζος, Γ. Παυλίδης καὶ Μ. Νικολαΐδης.

Οἱ προσελθόντες ἀποτελοῦντες ἀπαρτίαν ἀνέμενον κατὰ τὸ Καταστατικὸν ἐπὶ μίαν ὥραν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἤρχισεν ἡ συνεδρία.

Κατ' ἀρχὰς ἀνεγνώσθησαν τρεῖς ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Α. Λιασίδου, Α. Τριανταφυλλίδου καὶ Κ. Π. Ρωσσίδου. Ὁ κ. Λιασίδης διὰ τῆς ἐπιστολῆς του ἐδικαιολόγει πρῶτον τὴν ἀπουσίαν του ἕνεκα ἀσθενείας καὶ δεύτερον ἠρνεῖτο τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Κεντρικῆς διὰ τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον συνεκλήθη προτιμῶν Παγκύπριον Συνέλευσιν διὰ τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ὑπάρχει, ἔγραφε, καιρός. Ὁ κ. Τριανταφυλλίδης ἐπίσης ἐξέφραζε τὴν γνώμην ὅτι μόνον Παγκύπριος Συνέλευσις δύναται μετὰ κύρους νἀποφανθῇ εἰς τὸ θέμα περὶ τοῦ ποῖα πρέπει νὰ εἶνε ἡ πολιτικὴ τῆς Νήσου κατὰ τὰς Βουλ. ἐκλογὰς ἐνιστάμενος συγχρόνως κατὰ τῆς Προεδρίας τοῦ Ἁγ. Πάφου ὡς ἀντικειμένης εἰς τὸ Καταστατικόν. Ὁ δὲ κ. Ρωσσίδης περίπου ἔγραφε τὰ αὐτὰ μετὰ διαφόρων ὅμως προσβλητικῶν ἐκφράσεων κατὰ τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ κ. Μ. Γ. Νικολαΐδης εἰσηγήθη ὅπως κατόπιν συζητήσεως ἀποφασίσῃ ἡ Συνέλευσις περὶ τοῦ ἐὰν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐφαρμοζομένη ἐν Κύπρῳ ἡ ἀντιδραστικὴ πολιτική. Ἐξέφρασε τὴν λύπην του διότι δὲν προσεκλήθησαν ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν Συνέλευσιν καὶ οἱ φερόμενοι ὡς ὑποψήφιοι κατὰ τὰς προσεχεῖς Βουλευτικὰς ἐκλογὰς οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι οἱ νέοι Βουλευταὶ δέον νὰ προσέλθωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Οἱ κ. κ. Οἰκονομίδης, Πασχάλης καὶ Λανίτης ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ Συνέλευσις δικαιοῦται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου πολιτικοῦ ζητήματος, ὁπότε ὁ κ. Σεβέρης ὑπέβαλε πρότασιν περὶ Παγκυπρίου Συνελεύσεως ἡ ὁποία μετὰ ἀνταλλαγὴν γνωμῶν τινων ἔγεινε κατὰ πλειονοψηφίαν ἀποδεκτὴ ἐνισταμένων τῶν κ. κ. Πασχάλη, Λανίτου καὶ Ἀραούζου. Οἱ ἐνιστάμενοι ἔφερον ὡς ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς γνώμης των ὅτι Παγκύπριος Συνέλευσις δὲν θὰ ἔχῃ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἀφοῦ ἡ ἀπόφασίς της δὲν δύναται νὰ εἶναι δεσμευτική, θὰ ἐπιτείνῃ δὲ πάντως μία τοιαύτη συνέλευσις τὴν νῦν ἐν ἀσημάντῳ κύκλῳ ὑφισταμένην διάστασιν τῶν γνωμῶν.

Ἡ νέα Παγκύπριος Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ μετὰ ἕνα μῆνα περίπου εἰς Λευκωσίαν καὶ θὰ εἶναι πολυπληθεστέρα τῆς προσφάτου τοιαύτης μέλλουσα νἀποτελεσθῇ ἐκ τῆς Ἱ. Συνόδου, τῶν Βουλευτῶν πρώην καὶ νῦν, τῶν Δημάρχων, τῶν Ἐπαρχ. ἐπιτροπῶν, ἑνὸς—τριῶν ἀντιπροσώπων ἑκάστης κοινότητος, ἀντιπροσώπων τῶν Συλλόγων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν σωματείων τῆς Νήσου, ἤτοι ἐκ 1500 περίπου μελῶν.

Ο Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΙΣ ΟΡΕΙΝΗΝ

Τὴν π. Παρασκευὴν ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐντ. Ἀρχιγραμματέως ἐπεσκέφθη τὸ Παλαιχώρι Ὀρεινῆς ὅπου εἶχον ἤδη ἀπὸ τῆς προηγουμένης μεταβῆ ἀναμένοντες τὴν Α. Ε. ὁ ἐντ. Διοικητὴς Λευκωσίας μετὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Διοικητηρίου κ. Ἰων. Ἀργυρίδου. Κατόπιν εἰδοποιήσεως συνεκεντρώθησαν εἰς Παλαιχώρι οἱ Μουχτάραι Πλατανιστάσας, Πολυστύπου, Ἄλωνας, Λειβαδιῶν, Ἀληθινοῦ καὶ ἄλλων γειτονικῶν χωρίων ὅπως ὑποβάλωσι πρὸς τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα τὰ αἰτήματα τῶν χωρίων των. Οἱ ἐν λόγῳ Μουχτάραι ἐζήτησαν κυρίως τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν τοῦ διαμερίσματός των καὶ πρὸς τούτοις νὰ ὁρισθῇ ὡς ἕδρα ἀγροτικοῦ ἰατροῦ τὸ Παλαιχώρι ἀντὶ τοῦ Ἀγροῦ καὶ ἡ Πλατανιστάσα ὡς ἕδρα Κτηματολογίου ἀντὶ τῆς Κλήρου.

Ἡ Α. Ε. διερμηνεύοντος τοῦ κ. Ι. Ἀργυρίδου ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὸ πρῶτον αἴτημα καὶ εἶνε σχεδὸν βέβαιον, ὡς μανθάνομεν, ὅτι θὰ κατασκευασθῇ μεγάλη ἁμαξιτὸς ἡ ὁποία διὰ Κάτω—Μονῆς θὰ συνδέσῃ τὸ διαμέρισμα Ὀρεινῆς πρὸς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Λευκωσίας—Εὐρύχου διὰ τοῦ σταθμοῦ Περιστερώνας ἢ Κοκκινοτριμιθιᾶς.

Μετὰ τοῦτο ὁ μὲν κ. Διοικητὴς μετὰ τοῦ κ. Ἀργυρίδου ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἤδη Α. Ε. μετὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἀνεχώρησαν δι' Ἀγροῦ εἰς Τρόοδος.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ

ΜΟΜΦΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΝΟΥΣ

Εἰς τὴν συνήθη «ἀνταπόκρισιν τοῦ «*Near East*» ἐκ Λευκωσίας (φυλλ. 25ης Αὐγούστου) ὁ ἀνταποκριτὴς αὐτοῦ, ἀφοῦ ἀναφέρει τὸ γνωστὸν δυστύχημα τῆς Κυρηνείας ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ ἐξώστου καὶ τὸν συγκινητικὸν γάμον εἰς τὰς Κεντρικὰς Φυλακὰς περὶ τοῦ ὁποίου εἶχε γράψει πρό τινος ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ», ἐπιφέρει εἰς τὴν παράγραφον «Γενικὰ Νέα» μεταξὺ ἄλλων ὅτι «δὲν παρατηρεῖται ἐλάττωσις εἰς τὸ ἔγκλημα. Διάφοροι φόνοι, ἕνεκα ἀφορμῶν τὰς ὁποίας ἡμεῖς θὰ ἐθεωροῦμεν ἐντελῶς μηδαμινάς, διεπράχθησαν τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα εἰς ἀμφοτέρας τὰς Κοινότητας, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Τουρκικήν....»

Εἶνε ἡ μόνη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ διαψεύσωμεν τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦτον, διότι εἶνε δυστυχῶς πικρὰ ἀλήθεια ὅτι οἱ φόνοι δι' ἀσημάντους λόγους εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἡ εὐθύνη τῆς Πολιτείας, τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ σχολείου καὶ τῆς κοινωνίας εἶνε πρόδηλος καὶ μεγάλη παρίσταται ἀνάγκη πραγματικῆς ἐκστρατείας ἐναντίον τοῦ ἐξαπλωθέντος τόσον ἐγκλήματος εἰς τὴν Νῆσον τῆς περιφήμου μακαρίας γαλήνης.

ΣΧΟΛΙΚΑ

Ἀπὸ τῆς π. Δευτέρας ἔγεινεν ἔναρξις τῶν ἐγγραφῶν εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεως ἀνώτερα καὶ κατώτερα. Εἰς τὸ Παγκύπριον Γυμνάσιον κατηρτίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἤδη τὸ πρόγραμμα τῶν εἰσιτηρίων καὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων καθὼς καὶ τῶν ἀνεξετάσεων.

Αἱ πρῶται (α' σειρὰ) ἀρχίζουσιν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης καὶ περατοῦνται κατὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον. Πάντως ὅμως θὰ γίνωσι καὶ ἄλλαι σειραὶ ἐξετάσεων, ὅταν ὡς πάντοτε, προσέλθωσι καὶ νέαι σειραὶ νέων μαθητῶν.

Αἱ δὲ ἀνεξετάσεις καὶ κατατακτήριοι ἐξετάσεις θἀρχίσωσιν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας καὶ θὰ διαρκέσωσι μέχρι τῆς 18ης ἱσταμένου.

Μέχρι τοῦδε προσῆλθον εἰς τὸ Γυμνάσιον 85 νέοι μαθηταὶ συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑπέστησαν τὴν εἰσιτήριον καὶ κατατακτήριον δοκιμασίαν κατὰ τὸν π. Ἰούνιον.

Ἡ ἐργασία πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἀποτεφρωθέντος τμήματος τοῦ Π. Γυμνασίου ἐξακολουθεῖ μετὰ δραστηριότητος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔγειναν προσθῆκαι εἰς τὸ ἀρχικὸν σχέδιον μόλις περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου θὰ ἔχῃ τελειώσῃ καὶ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ νέον κτίριον.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΠΙΘΥΜΟΥΝΤΕΣ νὰ καταστήσωμεν τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» ὅσον τὸ δυνατὸν εὐαρεστότερον εἰς τοὺς ἀναγνώστας του καταβάλλομεν προσπαθείας ὅπως κατορθώσωμεν νὰ ἐκδίδωμεν αὐτὸν εἰκονογραφημένον. Ἤδη δημοσιεύομεν εἰς τὸ παρὸν φύλλον ὡραίαν εἰκόνα ἐκ τοῦ Μικρασιατικοῦ μετώπου ἐλπίζοντες μετὰ τὸ αἴσιον πέρας τῶν συνεννοήσεών μας νὰ ἔχωμεν ἐξ Ἀθηνῶν τακτικῶς τὰ κλισὲ ἐκλεκτῶν εἰκόνων, τὰς ὁποίας νὰ ἐμφανίζωμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν ἡμῶν.

◆ ◆ ◆

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΥΠΑΙΔΕΥΤΟΥ καὶ πολυπείρου Γεωπόνου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀντωνίου Κλόκαρη ἐκδίδονται προσεχῶς δύο συγγράμματα τῆς εἰδικότητός του ἤτοι «Ὁδηγὸς τοῦ Ἀμπελουργοῦ» καὶ «Ἐγχειρίδιον τοῦ Οἰνοποιοῦ» εἰς γλῶσσαν ἁπλουστάτην καὶ εὐνόητον καὶ εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι γνωρίζουσι μόνον ἀνάγνωσιν. Ἡ μόρφωσις τοῦ κ. Κλόκαρη ἐπὶ ἔτη συνεχῆ εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν Θεσσαλίας καὶ εἰς ἀνωτέραν Γεωργικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς πολυετοῦς πείρας του ἐγγυῶνται πληρέστατα περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν βιβλίων του, τὰ ὁποῖα δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ τύχωσι τῆς ἐκθύμου Παγκυπρίου ὑποστηρίξεως.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον περὶ τῶν ἔργων τούτων τοῦ ἀγαπητοῦ συγγραφέως μετὰ τὴν ἔκδοσίν των περιοριζόμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα, περιττὰ ἄλλως τε καθόσον ὁ κ. Κλόκαρης εἶνε εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὡς γεωπόνος πολὺ γνωστότερος παρὰ εἰς ἡμᾶς.

◆ ◆ ◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ τὴν προσεχῆ Τρίτην, ἐπέτειον τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὁ κ. Σταῦρος Ν. Ἰωνίδης, γραμματεὺς τοῦ Ἱ. Ναοῦ Φανερωμένης.

ΓΑΜΟΙ. Τὴν π. Κυριακὴν ἐτελέσθησαν εἰς εὐρὺν κύκλον συγγενῶν καὶ φίλων οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. Χριστοφ. Σ. Γεωργιάδου μετὰ τῆς συμπαθεστάτης καὶ μεμορφωμένης Δ)ίδος Βικτωρίας Κ. Χριστοφίδου. Συγχαίροντες τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος εὐχόμεθα εἰς αὐτὸ τὸν συζυγικὸν βίον εὐδαίμονα.

—Ηὐλογήθησαν ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου διδασκάλου κ. Γεωργίου Χ. Γεωργιάδου μετὰ τῆς καλλίστης καὶ εὐπαιδεύτου Δ)νίδος Κορίννης Χ. Σταυρινίδου, διδασκαλίσσης. Εἰς τοὺς νεονύμφους προσφέρομεν τὰ θερμὰ ἡμῶν συγχαρητήρια εὐχόμενοι συγχρόνως εἰς αὐτοὺς τὸν συζυγικὸν βίον μακρὸν καὶ ἀνέφελον.

—Τὴν π. Κυριακὴν ἐτελέσθησαν εἰς τὸ χωρίον Στρουμπὶ οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου διδασκάλου κ. Μιχαὴλ Παπᾶ Γεωργίου μετὰ τῆς σεμνοπρεπεστάτης κόρης Ἀντιγόνης Χριστοδούλου. Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους εὐχόμεθα διαρκῆ τὴν συζυγικὴν εὐδαιμονίαν.

◆ ◆ ◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ὁ κάλλιστος νέος κ. Γιάγκος Ζ. Ἰακωβίδης καὶ ἡ σεμνοτάτη καὶ εὐπαίδευτος Δνὶς Ἰωάννα Μ. Λαμπερτίδου ἔδωσαν ἀμοιβαίως ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις θὰ δεχθῶσι κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων.

◆ ◆ ◆

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ. Ἀνεχώρησε διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς π. Κυριακῆς ὁ παρ' ἡμῖν δραστηριώτατος Ἐμπορικὸς Πράκτωρ κ. Κυπρ. Φ. Δαυΐδ ὅπως ἐγκατασταθῇ εἰς Βηρυτὸν ἀναλαμβάνων τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐκεῖ ἱδρυθέντος γραφείου του.

Μετὰ τοῦ κ. Δαυΐδ ἀνεχώρησε καὶ ὁ κ. Νῖκος Ἀγγελίδης μέλλων νὰ ἐκτελῇ χρέη γραμματέως αὐτοῦ.

◆ ◆ ◆

ΕΠΑΝΗΛΘΟΝ φέροντες τὴν τιμὴν τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγωνιστοῦ ἐκ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν τῆς Μ. Ἀσίας ὅπου ἐπὶ ἔτος ὑπηρέτησαν ὡς ἐθελονταὶ οἱ συμπολῖται κ. κ. Κώστας Ζαχαριάδης, Ἐπιλοχίας, Κύπρος Κ. Καραγεώργη καὶ Ν. Ι. Ἀντωνόπουλλος ἐκ Στροβόλου.

◆ ◆ ◆

ΑΦΙΞΕΙΣ. Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ εἰς Ἑλλάδα καὶ Ἀγγλίαν ταξειδίου του ὁ μεγαλέμπορος κ. Γεώργιος Ε. Χριστοδουλίδης μετὰ τῆς ἀξιοτ. Κυρίας του.

—Ἐπίσης ἐπέστρεψαν ἐκ τοῦ εἰς Ἀθήνας ταξειδίου των χάριν ἀναψυχῆς ὁ Φαρμακοποιὸς κ. Γιάγκος Ἰακωβίδης μετὰ τῆς Δδος ἀδελφῆς του Ἰουλίας, Ὑποδιευθυντρίας τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης, καὶ οἱ κ. κ. Θεόδωρος Κ. Κωνσταντινίδης, Ἔμπορος καὶ Σπῦρος Κολοκασίδης, πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ μεγάλου Εἰσαγωγικοῦ Οἴκου τῶν κ. κ. Β. Σ. Πετρίδη καὶ Σίας.

—Ἐπίσης ἐπανῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου ὅπου μετέβη χάριν ὑποθέσεών του ὁ δραστήριος ἐμπορικὸς Πράκτωρ κ. Ἁγ. Ε. Ἀλωνεύτης.

—Μετὰ τρίμηνον ἄσκησιν ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς ὑπὸ εἰδικῶν Καθηγητῶν ἐπανῆλθον οἱ ὑπότροφοι τοῦ Π. Γυμνασίου κάλλιστοι νέοι κ. κ. Π. Μαυρομιχάλης καὶ Γ. Σκουταρίδης.

◆ ◆ ◆

ΕΞΕΔΟΘΗ ὁ α' ἀριθμὸς τῆς νέας ἐν Κτήματι συναδέλφου ἡ «Πάφος» περιέχων ὕλην σοβαρὰν καὶ πλουσίαν. Εἰς τὴν νέαν συνάδελφον εὐχόμεθα τὸν δύσκολον δημοσιογραφικὸν βίον εὐτυχῆ.

◆ ◆ ◆

ΕΝΕΚΑ πληθώρας ὕλης καὶ μάλιστα στοιχειοθετηθείσης ἀναγκαζόμεθα μετὰ λύπης νὰ παραλείπωμεν ἀνταποκρίσεις μας ἀργὰ ληφθείσας.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἀπὸ τινος ἔνιοι συνάδελφοι τῆς πόλεως ἀποκρούουσι συστηματικῶς νὰ καλῶσιν ἡμᾶς εἰς Ἰατροσυμβούλια, παρὰ τὴν ῥητὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἰδίων ἀσθενῶν ἢ τῶν οἰκείων των, δηλοῦμεν πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως προερχομένης τυχὸν ἐκ μέρους τοῦ ἑκάστοτε θεράποντος ἰατροῦ ὅτι θὰ ἐπισκεπτώμεθα πάντα ἀσθενῆ διατελοῦντα ὑπὸ θεραπείαν οἱουδήποτε ἰατροῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καλούμενοι καὶ τοῦτο ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκπληρώσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀσθενῶν, ἐπιθυμούντων νὰ ζητῶσι καὶ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως κατανοηθῇ ὑπὸ τινων συναδέλφων ὅτι ἡ ζωὴ τῶν ἀσθενῶν δὲν πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν διαφόρων ἰατρομικροσυνασπισμῶν, ἰατρικῶν συμμαχιῶν, δικολαβικῶν ἐπιμαχιῶν καὶ οἰκογενειακῶν σχέσεων, ὧν προορισμὸς τυγχάνει ἡ συγκάλυψις ἐπιστημονικῆς ἀνεπαρκείας καὶ ἀμαθείας εἰς βάρος τῶν ἀσθενῶν.

Λευκωσίᾳ τῇ 18ῃ Σεπτεμβρ. 1921.

Ν. Θ. Δέρβης
Θ. Ν. Δέρβης
Ἰατροί.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ὑπομιμνήσκεται εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μαθητῶν τῶν ἐν Λευκωσίᾳ Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ὅτι κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπείας τὸ μέρος τῆς ἐν Λευκωσίᾳ διαμονῆς παντὸς μαθητοῦ δέον νὰ τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐπιτροπείας καὶ ὅτι ἑπομένως εἰς ταύτην δέον νὰ ἀπευθυνθῶσι διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῆς τοιαύτης διανομῆς ἢ τὴν ἔγκρισιν τῆς τυχὸν ὑπ' αὐτῶν ἐξευρεθείσης.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν κατοίκων Λευκωσίας διαθέτοντες δωμάτια πρὸς διαμονὴν μαθητῶν ἢ μαθητριῶν νὰ σπεύσωσι νὰ καταστήσωσι τοῦτο γνωστὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν μετὰ τῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΦΥΛΑΚΑ,,

Ἀξιότ. κ. Συντάκτα,

Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐγκώμιον, τὸ ὁποῖον κάμνετε εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυπριακῆς πολιτικῆς μ' ὅλην, ὅπως παραδέχεσθε, τὴν προκατάληψιν καὶ ὑπὲρ τῆς παραλυμένης πολιτικῆς ἢ μᾶλλον τῆς πολιτικῆς τῆς ἀτενίσεως πρὸς τοὺς ὀμφαλούς μας, ὁπόθεν προσδοκῶμεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, δὲν ἀνεκαλύψατε διὰ τὴν δίστηλόν σας ἐπίκρισιν παρὰ μίαν ἀντίφασιν καὶ αὐτὴν οὐδόλως ὑφισταμένην.

Εἰς τὴν 7ην σελίδα χαρακτηρίζομεν ὡς διαρκῆ «πετεινομαχίαν καὶ ἀνεμομυλομαχίαν» ὄχι τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων Βουλευτῶν ἀλλὰ τοιαύτην τους ἐν τῇ Βουλῇ εὐκαίρους, ἀκαίρους, κρωγμοὺς καὶ κοάσματα τῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀερολογισμοῦ· ἀναγνώσατε ἐκ δευτέρου τὴν ἀρχὴν τοῦ κεφαλαίου ἐν τῇ 7ῃ σελίδι καὶ θὰ γελάσετε καὶ σεῖς διὰ τὸ πάθημά σας.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἀναλάβω δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα διὰ τὴν θεωρητικὴν σχέσιν τοῦ ἐντολέως καὶ ἐντολοδόχου ἀπέναντι τοῦ τρόπου τῆς Μ. Βρεττανίας, διότι δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ πρὸς τοῦτο καιρός, ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ καὶ ἄλλα μέσα διαθέτομεν· ὁ τύπος τοῦ τόπου μας εἶνε διὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλον λόγον **συνδεδεμένος μὲ τὸ καθεστώς.**

Ὅλως ὑμέτερος

Κυριακὸς Π. Ρωσσίδης

Ὑποψήφιος βουλευτὴς
Λάρνακος—Ἀμμοχώστου.

ΣΗΜ. «ΚΥΠΡ. ΦΥΛΑΚΟΣ».— Ὁ κ. Ρωσσίδης ἀπησχολημένος φαίνεται πολὺ ἢ μᾶλλον ἀπερροφημένος ἀπὸ τὰς ἐκλογικὰς ἐνεργείας του, ἐλησμόνησεν ὅτι ὁ ἴδιος ἔγραψεν εἰς τὸ περίφημον φυλλάδιόν του καὶ μᾶς ὑποβάλλει εἰς τὸν κόπον νὰ τοῦ ὑπενθυμίσωμεν ἡμεῖς ὅτι καὶ εἰς τὴν α' σελίδι του καὶ εἰς τὴν ζ' ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἑνωτικοῦ ἀγῶνος τῶν Βουλευτῶν, τοὺς ὁποίους ἀφ' ἑνὸς μὲν χαρακτηρίζει ὡς φυγομαχοῦντας ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς ἀπασχολουμένους εἰς διαρκῆ πετεινομαχίαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως κλπ. Ἰδοὺ τί γράφει εἰς τὴν α' σελίδα «....ἀγὼν καὶ ὄχι φυγομαχία, προέλασις καὶ ὄχι ὑποχώρησις πρέπει....νἀποτελέσουν τὰ μέσα τῆς ἐπιδιώξεως τῆς Ἑνώσεως» καὶ εἰς τὴν ζ' σελ. «δεδομένου ὅτι οὐδεὶς Φέν...ἔχει τὴν δύναμιν νὰ λύσῃ τὸ ἐθνικόν μας ζήτημα· ἡ διαρκὴς πετεινομαχία μετὰ τῆς Τοπ. Κυβερνήσεως ἔχει ἓν ὀλέθριον διὰ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα ἀποτέλεσμα..... ὅτι παρέχομεν εἰς ταύτην τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὴν πλειονοψηφίαν....» Ὅ,τι λοιπὸν γράφει εἰς τὴν ἐπιστολήν του ὁ κ. Ρωσσίδης εἶνε δικηγορισμοὶ διὰ τῶν ὁποίων προσπαθεῖ ματαίως νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς μομφῆς τῆς ἀντιφάσεως.

Ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις τῆς 7ης σελίδος τοῦ φυλλαδίου τοῦ ὑποψηφίου αὐτοῦ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ προσέξωμεν καὶ τὸν ἑξῆς πολιτικὸν παραλογισμόν του, ὅτι «διὰ νὰ μὴ δίδωμεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιτυγχάνῃ τὴν πλειονοψηφίαν διὰ τῶν δυσηρεστημένων ἐκ τῶν ἑνωτικῶν λόγων τῶν Βουλευτῶν μας Μωαμεθανῶν μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου πρέπει νὰ μὴ ἀνακινῶμεν διαρκῶς τὸ ἐθνικὸν ζήτημα». Ἰδοὺ τἀποτελέσματα τῆς μικροφιλοδοξίας.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Τὴν 29ην Αὐγούστου, ὥραν 5ην μ. μ., ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐνώπιον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ἐγένετο ἡ τετάρτη κλήρωσις τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ ὡς ἕπεται ποσά:

Ὁ ἀριθμὸς 29,155 κερδίζει δραχμὰς 80.000.

Ὁ ἀρ. 68,145 κερδίζει δρ. 20.000.

Οἱ ἀριθμοὶ 15,595 καὶ 8,451 κερδίζουν ἀνὰ 2,500 δρ. ἕκαστος.

Οἱ ἀριθ. 80.015, 99 470, 90.658, 12 319, 93.184 καὶ 16.336, κερδίζουσιν ἕκαστος ἀνὰ 1000 δραχμάς.

Οἱ ἀριθ. 78 858, 83,597, 60.001, 40.285, 91 957, 05.951, 52.307, 21.585, 87 554, 04.275, 88,864, 33,966, 74 443, 06 355, 00,905, κερδίζουσιν ἕκαστος ἀνὰ δρ. 400.

Οἱ ἀριθ. 66 554, 64.160, 65,077, 51 683, 51.008, 96.986, 23.918, 16 922, 11.966, 10.733, 24 927, 13 310, 34 682, 32.274, 16.182, 62.797, 91 852, 67.468, 70.952, 69.230, 25 731, 51 729, 21 008, 18.964, 18.452, κερδίζουσιν ἀνὰ δραχμὰς 200 ἕκαστος.

Ἕτεροι 1950 ἀριθμοὶ κερδίζουσιν ἀνὰ 40 δρ. ἕκαστος.

ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

[Κατωτέρω βλέπει ὁ ἀναγνώστης τηλεγράφημα τῆς «Ἐλευθερίας» ἀφ' ἑνὸς τῆς 6ης Σεπτεμβρίου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁμοιώτατον τηλεγράφημα ἀφ' ἑτέρου ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης τῆς 31ης Αὐγούστου. Πῶς συμβαίνει ἆρά γε ὥστε ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ νὰ ἔχῃ τηλεγραφ. εἰδήσεις νωπὰς! αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς ἐφημερίδας πρὸ 7 ὁλοκλήρων ἡμερῶν ἐκδοθείσας καὶ αἱ ὁποῖαι ὅταν ἐξεδίδετο τὸ τηλεγράφημα τῆς συναδέλφου εἶχον ἤδη φθάσει εἰς Λευκωσίαν ταχυδρομικῶς; Εἶνε αὐτὸ ἐνημερότης;]

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»

Ἀθῆναι, 19 Σεπτεμβρίου 1921 (ὥρα 1 π. μ.)—Τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐπιτεθέντα κατὰ τοῦ ἄκρου ἀριστεροῦ τῆς ἐχθρικῆς παρατάξεως ἐβελτίωσαν, κατόπιν σοβαροῦ ἀγῶνος, τὴν γραμμήν των, ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ γίνῃ ἡ ἐξόρμησις διὰ τὴν τελικὴν φάσιν τοῦ ἀγῶνος.

Τέσσαρες Ἑλληνικαὶ μεραρχίαι ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ καλῶς ὠχυρωμένου, δυνάμεως 20 χιλ. ἀνδρῶν, βορείως καὶ βορειοανατολικῶς τοῦ Πολατλῆ. Μετὰ κρατερὰν δὲ καὶ παρατεταμένην μάχην κατέλαβον θέσεις ἐχούσας ἀντικειμενικοὺς σκοπούς.

Ὁ Κεμὰλ ἀναλογιζόμενος τὴν μεγάλην σημασίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατάληψις τῆς Ἀγκύρας οὐδενὸς φείδεται μέσου διὰ τὴν ἰσχυρὰν ἄμυνάν της.

Νυκτεριναὶ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ εἰς διάφορα σημεῖα ἀπεκρούσθησαν.

Ἀνταποκριτὴς Σμυρναϊκῆς ἐφημερίδος τηλεγραφεῖ ἐκ τοῦ Μετώπου, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐνισχυθεὶς διεξάγει σφοδρὰς μάχας ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς Ἀγκύρας ὀρεινῶν ὄγκων, ὅπου ὁ ἐχθρὸς ἀμύνεται μετὰ λύσσης. Οἱ Ἕλληνες ὁπλῖται καταλαμβάνουν διὰ τῆς λόγχης τὰ ὀχυρώματα τοῦ ἐχθροῦ.

* * *

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜ. ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ,, ΣΜΥΡΝΗΣ

—Ἀναλυτικὴ ἔκθεσις τῆς προελάσεώς μας πρὸς τὴν Ἄγκυραν.

ΜΕΤΩΠΟΝ, 31.—Ἀπὸ τῆς 23ης τρέχοντος τὰ στρατεύματα ἡμῶν κατὰ τὸ ἄκρον ἀριστερὸν διεξήγαγον σκληρὸν ἀγῶνα βελτιώσεως τῶν γραμμῶν αὐτῶν καὶ πρὸς κατάληψιν τῆς γραμμῆς ἡ ὁποία θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ τὴν ἐξόρμησιν τῆς τελικῆς φάσεως τοῦ ἀγῶνος.

Τὸν σκληρὸν τοῦτον ἀγῶνα διεξήγαγον 4 ἡμέτεραι μεραρχίαι ἐπιτεθεῖσαι ἡρωϊκώτατα κατὰ ἐχθροῦ καλῶς ὠχυρωμένου καὶ ἀνερχομένου εἰς 20 χιλιάδας περίπου.

Μετὰ φανατικὸν καὶ πείσμονα ἀγῶνα διεξαχθέντα βορείως καὶ βορειοανατολικῶς τοῦ Πολατλῆ κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι μαχόμενοι νυχθημερὸν ἠμύνθησαν ἀπεγνωσμένως κατελάβομεν τέλος τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοπούς.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι συνεχίσθησαν καὶ κατὰ τὴν 24ην τρέχοντος ὁπότε ἐβελτιώθησαν τελικῶς αἱ θέσεις ἡμῶν καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων συνεπληρώθη καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν στρατευμάτων μας, ἀπὸ νέας γραμμὰς ἐφοδιασμοῦ συντομωτέρας τῶν προηγουμένων κατὰ τὸ ἥμισυ, λόγῳ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν μέχρι Σαγγαρίου σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναπαύσεως καὶ διακοπῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων, ὁ ἐχθρὸς ὄχι μόνον δὲν ἐφρόντισεν ὅπως ἀποσυρθῇ πρὸς τὴν Ἄγκυραν, ἀλλὰ ἀντιθέτως ὁ Κεμὰλ ἐκράτησε ἁπάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, προσπαθῶν νὰ ὀργανώσῃ τοπικῶς ἐντεταμένην ἄμυναν, καθ' ὅσον ἐν τῇ ἀρξαμένῃ πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ἀγκύρας μάχῃ, ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ παίζει τὸ τελευταῖον παιγνίδι του.

Ἡ πολεμικὴ καὶ στρατιωτικὴ αὕτη προσπάθεια τοῦ Τούρκου ἐπαναστάτου, καθιστᾷ πλέον φανερὰς καὶ τὰς πολιτικὰς προθέσεις του, ἐπειδὴ ἡ ἀπώλεια τῆς Ἀγκύρας θὰ συνεπέφερε καὶ τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ κινήματος τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐκ τῶν ἐνεργειῶν του δὲ τούτων φαίνεται ἡ στερρά του ἀπόφασις ὅπως οὐδενὸς φεισθῇ καὶ μέχρις αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ἀγκύρας.

Ο ΙΑΠΩΝΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Παρίσιοι, 23 Αὐγ.—Ὁ «Μικρὲς Παρισινὲς» γράφει, ὅτι μεταξὺ κύκλων τινῶν τοῦ Τόκιο ἐκφράζεται ἡ γνώμη, ὅτι ἡ Ἰαπωνία δύναται νὰ εἶναι εὐχαριστημένη διὰ τῆς κατοχῆς στόλου, ἴσου πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ Βρεττανικοῦ. Ἡ γνώμη αὕτη βασίζεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἀπέχει ἀπὸ τῆς Ἰαπωνίας περὶ τὰ 7 1)2 χιλιάδας χιλιόμετρα καὶ ἑπομένως πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ Ἰαπωνικοῦ στόλου εἰς τὰ ὕδατα τῆς χώρας του, ἡ Ἀμερικὴ πρέπει νὰ κατέχῃ διπλάσιον τοὐλάχιστον στόλον.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστοῦμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξ. οἰκογενείας σας τοὺς γάμους ἡμῶν εὐλογηθησομένους τὴν προσεχῆ Κυριακήν, (12 Σεπτεμβρίου 1921) καὶ ὥραν 3 1)2 μ. μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγίου Λουκᾶ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 8)21 Σεπτ. 1921.

Οἱ μελλόνυμφοι
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ
ΜΥΡΙΑΝΘΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

[ΣΗΜ.—Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις].

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μὴ ξεχνᾶτε τὰς Ἀριθμητικὰς (διὰ τὴν Β' Γ' Δ' Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν) τῶν Ἀδελφῶν Ὀλυμπίων, αἱ ὁποῖαι ἐγράφησαν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγκῶν τῆς Νήσου μας.

Ἐλάχιστοι ἑκατοντάδες ὑπάρχουν. Σπεύσατε. Δίμηνος πίστωσις.

Πωλοῦνται: Ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γ. Ρώσσου, ἐν Λεμεσῷ ὑπὸ τῶν συγγραφέων καὶ ἐν Πάφῳ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος «Πάφος». (3-1).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Βαθυτάτην αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς Πατέρας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν Πανοσ. Ἔφορον τῆς Μονῆς κ. Χρυσόστομον, διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ὄντως μοναδικὴν περιποίησιν ἣν μᾶς παρέσχον ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ. Ἐπίσης θερμότατα εὐχαριστοῦμεν καὶ τὸν κ. Ἰωάννην Κυκκώτην, διδάσκαλον Κακοπετριᾶς, διὰ τὴν διήμερον πρὸς ἡμᾶς περιποίησίν του, διερχομένους διὰ Κακοπετριᾶς.

Ἐν Στροβόλῳ τῇ 7η Σεπτεμβρίου 1921.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΛΑΤΕΙΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΚΕΛΟΚΑΛΙΔΗΣ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐν Κτήματι (Πάφου) δικηγορικοῦ μου Γραφείου ἵδρυσα καὶ ἐν Πόλει (Χρυσοχοῦς) δικηγορικὸν Γραφεῖον συνεταιρικὸν μετὰ τοῦ Ριφὰτ ἐφ. δικηγόρου καὶ μὲ γραμματέα τὸν Ἀχμὲτ Φαῒκ Μουλλᾶ Κιουφῆ ἐκ Τέρρας. Τὸ γραφεῖόν μας τοῦτο θὰ εἶνε πάντοτε ἀνοικτὸν καὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀναθέσωσι πρὸς ἡμᾶς τὴν διεξαγωγὴν ὑποθέσεώς τινος θέλουσι μᾶς εὕρῃ πάντοτε προθύμους.

Διαβεβαιοῦμεν δὲ τοὺς θέλοντας νὰ ἐργασθῶσι μεθ' ἡμῶν ὅτι θέλομεν καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ὅπως αἱ ὑποθέσεις των διεξάγωνται ἀσφαλῶς καὶ δραστηρίως.

Δηλοῦμεν δὲ ἐπίσης ὅτι τὸ Συνεταιρικὸν τοῦτο γραφεῖον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὰ ἐν Κτήματι δικηγορικά μας γραφεῖα καὶ ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν θέλει ἐργάζεσθαι ἐν τῷ ἐν Κτήματι γραφείῳ του δι' ἴδιόν του λογαριασμόν.

Κτῆμα, τῇ 16 Σεπτ. 1921.

Θεμ. Μιχαηλίδης
Δικηγόρος.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ ἀξ. κοινόν, ὅτι ἡ ὑπ' ἐμοῦ ἱδρυθεῖσα ἐν Λευκωσίᾳ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς θὰ συνεχίσῃ τὴν λειτουργίαν της ὑπὸ τὴν ἐμὴν καὶ πάλιν διεύθυνσιν. Αἱ ἐγγραφαὶ μαθητριῶν ἄρχονται τὴν 8 Σεπτεμβρίου, τακτικὴ δὲ ἐργασία τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Πρὸς ἐπάρκειαν δὲ προσέλαβον διὰ τὴν ἐργασίαν καὶ δύο διδασκαλίσσας τῆς ραπτικῆς ἐξασκηθείσας ὑπ' ἐμοῦ.

Γνωστοποιῶ προσέτι ὅτι ἀναλαμβάνω τὴν κατασκευὴν διαφόρων κεντημάτων τῆς μηχανῆς, ὡς φορεμάτων, κουβερτῶν, κουρτινῶν μὲ ὡραῖα σχέδια, πρὸς τούτοις δὲ τὴν κατασκευὴν πλισέδων τῆς μηχανῆς διαφόρου μεγέθους εἰς ὁλόκληρον μῆκος φούστας καὶ φορεμάτων. Πληροφορῶ προσέτι ὅτι ἔλαβον καὶ ἔχω πρὸς πώλησιν κούκλας διὰ ραπτρίας διαφόρου μεγέθους πρὸς εὐκολίαν τῆς πρόβας.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 31)8)1921.

Ναυσικᾶ Ν. Χριστοφίδου.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΑΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ Κα **Ζωὴ Ε. Γεαζοῦ** πληροφορεῖ ὅτι δέχεται μαθητρίας τοῦ Παρθεναγωγείου ὡς οἰκοτρόφους εἰς τὴν ἐν τῇ ἐνορίᾳ Φανερωμένης εὐρύχωρον καὶ εὐήλιον οἰκίαν της κειμένην πλησίον τοῦ Παρθεναγωγείου εἰς τιμὴν λογικήν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ συζύγῳ της κ. **Ε. Γ. Γεαζῷ** ἢ παρὰ τῷ κ. **Μ. Σκουφαρίδῃ** ἐν Λευκωσίᾳ.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ)

—Κρίσεις τοῦ στρατιωτικοῦ συνεργάτου τῆς «Πολιτείας» διὰ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν.

Σχεδὸν εἰπεῖν εἰς «ἀγῶνα θέσεων» μᾶς ἠνάγκασεν ἡ κρατερὰ ἄμυνα τοῦ ἐχθροῦ ἐκεῖθεν τοῦ Σαγγαρίου—αὐτὸ τοὐλάχιστον τεκμαίρεται ἐκ τοῦ πολεμικοῦ δελτίου τῆς 25ης. Ἡ ἔκλαμψις αὕτη τῶν ἀπὸ ἐτῶν ὑπνωττουσῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν τοῦ Τούρκου, ἐξαίρει καὶ λαμπρύνει ἐπὶ μᾶλλον τὴν νίκην τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Ἐναντίον δὲ ποίων καὶ ὁπόσων δυσχερειῶν ἀντεπεξῆλθεν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διὰ νὰ τὴν καταγάγῃ. Τῶν ἀποστάσεων πρῶτον· ἀποστάσεων τεραστίων, δι' ἁλμυρᾶς ἀνύδρου, καταθλιπτικῆς ἐρήμου, διανύων 30—35 χιλιόμετρα τὴν ἡμέραν χωρὶς 24ωρον ἀνάπαυλαν κατὰ τετάρτην ἡμέραν, ὡς ἐπιτάσσουν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Κανονισμοί· ὑπὸ ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν δυσμενεστάτην, 37 βαθμῶν θερμοκρασίαν—ρεκὸρ εἰς τὴν παγκόσμιον πολεμικὴν ἱστορίαν. Διότι τὰ παραδείγματα τῶν 45 χιλιομέτρων κατὰ 24ωρον, ἀναφέρονται εἰς διημέρους, ὄχι εἰς δεκαημέρους πορείας.

Ἀλλὰ δὲν ἐκερδήθη ἡ νίκη μὲ τὰ πόδια μόνον τῶν στρατιωτῶν μας, ὅπως μόνον μὲ τὰ πόδια τῶν ἰδικῶν του στρατιωτῶν ἐκέρδιζεν, ὡς ἐβεβαίου, τὰς νίκας του ὁ Ναπολέων. Ἐκερδήθη καὶ μὲ τὸ σθένος των, σθένος ὑπέρτερον τοῦ ἐχθροῦ, ἑνὸς ἀξίου ἐχθροῦ, ἀμυνομένου ἀπεγνωσμένως ἰδίων του ἐδαφῶν. Μὲ δυνάμεις ὄχι τριπλασίας τῶν ἐχθρικῶν, ὡς θεωροῦν καὶ πάλιν ἀπαραίτητον οἱ νέοι Κανονισμοὶ (ἴδε καὶ γαλλικὴν ἔκθεσιν μετὰ τὴν μάχην τῆς Καμπανίας) ἀλλ' ἰσαρίθμους σχεδόν, κατὰ 10—15 % μόλις ὑπερεχούσας.

—Αἱ ἀποστελλόμεναι ἐνισχύσεις.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, γράφει ἡ «Πολιτεία», ὅτι εἰς 30,000 ὑπολογίζονται αἱ ἐνισχύσεις, αἵτινες θ' ἀποσταλοῦν εἰς τὸ μέτωπον ἐκ τῆς Ἐσωτερικῆς Ζώνης. Θεωροῦνται ὑπεραρκεταί.

Ἡ ἀναλογία ἐνισχύσεως εἰς στελέχη ἀναμένεται ἔτι μεγαλυτέρα.

—Ὁ κ. Γούναρης διὰ τὰ σύνορά μας εἰς Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἡ μετάβασις τοῦ ὑπαρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου κ. Ξ. Στρατηγοῦ εἰς Ἀθήνας ἀφεώρα τὴν [illegible] πληροφοριῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν ἀντιλήψεων τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῆς χαραχθησομένης νέας συνοριακῆς γραμμῆς τῆς Μικρασιατικῆς Ἑλλάδος. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γούναρης ἐν δημοσιογραφικῇ συνεντεύξει του πρὸς ἓν τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου, εἶχε δηλώσει ἀπεριφράστως ὅτι ἀναφορικῶς ὡς πρὸς τὴν χάραξιν τῶν νέων συνόρων θέλει συμβουλευθῇ τοὺς Στρατιωτικοὺς Κύκλους ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ἀξιώσεις τῆς νικησάσης Ἑλλάδος θέλει προσαρμόσει αὐτὰς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου καὶ τῆς μὴ παροχῆς ἔτι μεγαλειτέρων δυσκολιῶν εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην ἰσχυροτάτων στρατηγικῶν συνόρων. Τοιαῦτα δὲ μόνον ἡ γραμμὴ ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σαγγαρίου καὶ διερχομένη διὰ τοῦ Ἐσκὶ-Σεχὶρ-Κιουτ χεΐας-Ἀφιὸν Καρὰ Χισὰρ-Τσάϊ Ἐγερδὴρ δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτήν.

—Ἡ μεγάλη συνωμοσία τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΘΗΝΑΙ, 31 Αὐγούστου.—Τηλεγράφημα μεσημβρινὸν ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλει ὅτι ἐπίκειται ἡ παραίτησις τοῦ Τουρκικοῦ ὑπουργείου.

Ὁ ὑπουργὸς ἐν τούτοις τῶν Ἐξωτερικῶν Ἰζὲτ πασσᾶς ἀγωνίζεται νὰ προλάβῃ τὴν παραίτησιν ὅπως ἀποφύγῃ τὴν σύλληψίν του καθ' ὅσον ἐνέχεται μεγάλως εἰς τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν συνωμοσίαν.

Οἱ κύριοι ἔνοχοι.

Οἱ ἐν Κων)πόλει Ἁρμοσταὶ τῶν Δυνάμεων συνελθόντες εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπῄτησαν παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης τὴν παράδοσιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἰζὲτ πασσᾶ, τοῦ Φρουράρχου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας οἵτινες φαίνονται οἱ κύριοι ἔνοχοι τῆς συνωμοσίας.

Ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ συνωμόται ἐσκόπουν πρῶτον νὰ δολοφονήσουν τοὺς ὑπάτους Ἁρμοστὰς Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας ὡς καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς ὑποστράτηγον κ. Κούτσην.

Ἀθρόαι συλλήψεις.

Ἕτερον ἐκ Κων)πόλεως τηλεγράφημα ἀγγέλει ὅτι ἤρχισαν ἐνεργούμεναι συλλήψεις συνωμοτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ "ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ"

ΚΑΪΡΟΝ, 2)15 Σεπτεμβρίου.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 14.—Ὁ Ἀρχιστράτηγος κ. Παπούλας ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ βεβαίαν τὴν τελείαν ἐκμηδένισιν τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ κάτοικοι τῆς Καλύμνου εἰδοποιηθέντες ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν νῆσόν των ὁ Μποσδάρι ἔκλεισαν τὰς οἰκίας των ὑψώσαντες σημαίας Ἑλληνικάς.

Συνελθόντες δὲ συνέταξαν καὶ ἀπέδωκαν ψήφισμα διαμαρτυρίας διὰ τὴν κατοχὴν τῆς πατρίδος των ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.

ΚΑΪΡΟΝ, 3)16 Σεπτεμβρίου.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 15.—Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Καθημερινῆς» τηλεγραφεῖ ἐκ τοῦ μετώπου, ὅτι συνεχίζεται ἡ προέλασις πρὸς τὴν Ἄγκυραν.

Ἐξακριβοῦται ὅτι κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων ἀνέρχονται εἰς 12,000.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐκλήθησαν ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ κληρωτοὶ τοῦ 1922, καὶ οἱ ἀνυπότακτοι καὶ οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῶν κλάσεων 1917 καὶ 1921.

ΚΑΪΡΟΝ, 3)16 Σεπτεμβρίου.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 16.—Μετὰ συνεννόησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὁ Ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου κ. Ξενοφῶν Στρατηγὸς ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν μεταβαίνων εἰς Προῦσαν κομίζων ὁδηγίας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον.

Λέγεται ὅτι συνήφθη δάνειον εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ὀλλανδίαν.

ΚΑΪΡΟΝ, 5)18 Σεπτεμβρίου.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 18.—Ὁ κ. Γούναρης ἐν συνεντεύξει πρὸς δημοσιογράφους περὶ τῆς πολεμικῆς καταστάσεως ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἐπιτελεῖον οὐδέποτε ἀπέβλεψε πρὸς τὴν κατάληψιν τῆς Ἀγκύρας ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ μὴ συντρέχοντος πρὸς τοῦτο λόγου στρατηγικοῦ.

Συνεχίζων μετὰ τοῦτο ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τὴν ὁμιλίαν του διέψευσε τὰς φερομένας διαδόσεις περὶ μερικῆς ἀποστρατεύσεως.

ΚΑΪΡΟΝ, 6)19 Σεπτεμβρίου.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 18.—Ἡ νέα διακοίνωσις τοῦ Στρατηγοῦ Χάρριγκτων ἐπεδόθη ἐπισήμως εἰς τὴν Ὑ. Πύλην χθές.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ἐντείνει τὰς ἐνεργείας της ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύλληψιν τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα ἐνέχονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς τελευταίας συνομωσίας.

ΑΘΗΝΑΙ, 6)19 Σεπτεμβρίου.

Πολυπληθέστατον συλλαλητήριον τῶν Βορειοηπειρωτῶν συγκροτηθὲν ἐνταῦθα ἐψήφισε ζωηρὰν διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν περὶ τῆς Β. Ἠπείρου (παραχωρουμένης εἰς τὴν Ἀλβανίαν) διὰ τῆς ὁποίας ἀναθεωροῦνται προηγούμεναι ἀποφάσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ μάλιστα ληφθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν ἐπανειλημμένως.

Διὰ τοῦ ψηφίσματος διακηρύσσεται ἐπίσης ὅτι οἱ Βορειοηπειρῶται ἀδυνατοῦσι νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας ἀποσπᾶται ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς των ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Συγχρόνως διατυποῦται παράκλησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως διατάξῃ τὴν προέλασιν τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ εἰς τὴν Β. Ἤπειρον.

ΚΑΪΡΟΝ, 7)20 Σεπτεμβρίου.

Ἐξ Ἀθηνῶν, 20.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ἐδέχετο εἰρήνην.

Οἱ Ἀλβανοὶ μελετοῦν τὸν χωρισμὸν τῶν ἐκκλησιῶν.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Σοφία καὶ ἡ Πριγκίπισσα Ἑλένη τοῦ Νικολάου ἀναχωροῦν διὰ τὴν Προῦσαν πρὸς συνάντησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἀφικνεῖται ἐκ Λονδίνου ὁ κ. Μάξιμος κομίζων τοὺς ὅρους τοῦ νέου δανείου.

* * * *

ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Δελτίον 18ης.—Ἀνακοινωθὲν Γεν. Ἐπιτελείου στρατιωτικῆς καταστάσεως 15ης.—Ἡσυχία ἐπικρατεῖ εἰς τὸ Μέτωπον. Ἀποσπάσματα ἐχθροῦ ἐπιχειρήσαν νὰ διεισδύσῃ ἐντὸς τῶν ἡμετέρων συγκοινωνιῶν πρὸ τὸ Σιβρὶ-Χισσὰρ κατεδιώχθη καὶ ἐστράφη πρὸς νότον.

ΠΑΠΟΥΛΑΣ.

Ἀνακοίνωσις 16ης ἐπὶ Μετώπου Σαγγαρίου.

Ὁ ἐχθρὸς κατόπιν κανονιοβολισμοῦ ἐπεχείρησε νὰ διέλθῃ τὸν ποταμὸν εἰς διάφορα σημεῖα διὰ μικρῶν γεφυρῶν, ἀλλὰ τὰ στρατεύματά μας διὰ λαμπρᾶς ἐφόδου ἀνατρέψαντα τὰ δυνηθέντα νὰ διέλθωσι τοῦτον στοιχεῖα κατεδίωξαν ταῦτα πέραν τῆς ὄχθης. Αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ εἶναι βαρύταται.—ΠΑΠΟΥΛΑΣ.

Δελτίον τοῦ Τύπου τῆς 19ης Σεπτεμβρίου:

Ἐν Ἰωαννίνοις ἐγένετο μέγα συλλαλητήριον διαμαρτυρίας ἐναντίον τῆς ἀδίκου παραχωρήσεως τῶν Ἐπαρχιῶν τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ τῆς Κορυτσᾶς εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Ψήφισμα λαϊκὸν καλεῖ τὴν Κυβέρνησιν ὅπως προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν τῶν Ἐπαρχιῶν τούτων διακηρύττει δὲ τὴν θέλησιν ὅπως μὴ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀδικίαν ταύτην ἀνανεουμένου ἐν ἀνάγκῃ τοῦ κινήματος τῆς αὐτονομίας τοῦ 1913.

Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι περὶ διαβημάτων γενομένων δῆθεν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ προκαλέσῃ ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων πρὸς διακανόνισιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς διαφορᾶς διαψεύδονται κατηγορηματικῶς.